

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården revideras. De föreslagna ändringarna följer av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer. Avsikten är att bestämmelserna grupperas på basis av om den yrkesutbildade personen har genomgått sin utbildning i Finland, i en annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i en stat utanför samarbetsområdet. När det gäller utbildning som genomgått i Finland skall personens medborgarskap inte ha någon betydelse. Om utbildningen däremot har genomgått någon annanstans föreslås att förutsättningarna för beviljande av rätt att utöva yrke och rätt att använda yrkesbeteckning inte bara skall vara beroende av var utbildningen har genomgått utan även av sökan-

dens medborgarskap.

Det föreslås att till lagen fogas en allmän bestämmelse om den språkkunskap som förutsätts av en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården ha tillräckliga språkkunskaper för de uppgifter han eller hon sköter. Enligt förslaget skall kravet på språkkunskaper dock inte utgöra ett villkor för erkännande av yrkeskvalifikationer i fråga om medborgare från stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, men bestämmelsen ger arbetsgivarna tydligare grund till att även av dem kräva de tillräckliga språkkunskaper som behövs med tanke på yrkesutövningen.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 20 oktober 2007.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Inledning.....	4
2. Nuläge	4
2.1. Lagstiftning och praxis.....	4
2.2. Europeiska gemenskapens lagstiftning.....	6
Yrkeskvalifikationsdirektivets ändamål och tillämpningsområde	6
Frihet att tillhandahålla tjänster.....	6
Etableringsfrihet.....	7
Administrativt samarbete	8
2.3. Nordiska avtal	8
2.4. Bedömning av nuläget	8
3. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	8
3.1. Mål och medel	8
3.2. De viktigaste förslagen	9
4. Propositionens konsekvenser	9
4.1. Ekonomiska konsekvenser	9
4.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal.....	10
4.3. Konsekvenser för medborgarna	10
5. Beredningen av propositionen	10
5.1. Beredningsskeden och beredningsmaterial.....	10
5.2. Remissyttranden	10
6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	11
DETALJMOTIVERING.....	12
1. Lagförslagets motiveringar.....	12
2. Närmare bestämmelser	26
3. Ikraftträdande.....	27
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	27
LAGFÖRSLAGEN.....	29
Lag om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.....	29
BILAGA.....	38

PARALLELLTEXTER.....	38
Lag om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.....	38

ALLMÄN MOTIVERING

1. Inledning

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer (nedan yrkeskvalifikationsdirektivet) utfärdades den 7 september 2005. Syftet med yrkeskvalifikationsdirektivet är att fastställa de regler enligt vilka en medlemsstat i Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) för tillträde till eller utövande av ett reglerat yrke skall erkänna sådana yrkeskvalifikationer som förvärvats i en eller flera EU- eller EES-stater.

Erkännandet ger en person rätt att i en medlemsstat under samma villkor som medborgarna i medlemsstaten i fråga få tillträde till och utöva samma yrke för vilket han eller hon har behörighet i sin hemmedlemsstat. I yrkeskvalifikationsdirektivet har man sammanställt och omorganiserat bestämmelser från tidigare direktiv samt samordnat de principer som skall tillämpas.

Enligt Europeiska gemenskapens grundfördrag är ett av gemenskapens mål att undanröja de hinder som begränsar fri rörlighet för personer och tjänster mellan medlemsstaterna. I fråga om medlemsstaternas medborgare handlar det främst om rätten att utöva ett yrke som självständig yrkesutövare eller som avlönad arbetstagare i en annan medlemsstat än den stat där personen har förvärvat sina yrkeskvalifikationer.

Europeiska unionens lagstiftning om erkännande av examina och yrkeskvalifikationer innehåller tre system för erkännande: en generell ordning för erkännande av examina (nedan den generella ordningen för erkännande), ett system som grundar sig på erkännande av yrkeserfarenhet (nedan yrkeserfarenhetssystemet) samt ett system som grundar sig på samordning av minimikraven för utbildning (nedan ordningen för automatiskt erkännande).

2. Nuläge

2.1. Lagstiftning och praxis

Syftet med lagen om yrkesutbildade perso-

ner inom hälso- och sjukvården (559/1994, nedan lagen om yrkesutbildade personer) och förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (564/1994, nedan förordningen om yrkesutbildade personer) är att förbättra patientsäkerheten samt kvaliteten på hälso- och sjukvårdstjänster. Med tanke på patientsäkerheten och patientens rättsskydd är det viktigt att hälso- och sjukvårdspersonalen är kompetent och yrkeskunnig. Uppnåendet av lagens syfte förutsätter att yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården har sådan utbildning som yrkesutövningen förutsätter, andra tillräckliga yrkeskvalifikationer och andra sådana färdigheter som yrkesutövningen förutsätter.

Enligt lagen och förordningen om yrkesutbildade personer förutsätter yrkesutövning eller rätt att använda en viss yrkesbeteckning inom hälso- och sjukvården en bestämd utbildning. Med yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården avses den som med stöd av lagen om yrkesutbildade personer har erhållit rätt att utöva yrke (legitimerad yrkesutbildad person) eller tillstånd att utöva yrke (yrkesutbildad person som beviljats tillstånd) samt dessutom den som med stöd av lagen om yrkesutbildade personer har rätt att använda i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården (yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning). I lagen om yrkesutbildade personer föreskrivs vad som avses med rätt att vara verksam som legitimerad yrkesutbildad person, yrkesutbildad person som beviljats tillstånd eller yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning. I regel får endast i lagen eller förordningen nämnda yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården utföra uppgifter som hör till yrket i fråga samt använda sådana yrkesbeteckningar som fastställts för dessa yrkesutbildade personer. Likväl kan även andra personer som har fullgod utbildning, erfarenhet och yrkesskicklighet vara verksamma i yrken för yrkesutbildade personer med skyddad yrkesbeteckning. Sådana yrkesutbildade personer kan också enligt de villkor som anges i lag utföra varandras uppgifter.

Det finns sammanlagt 17 yrkesbeteckning-

är för legitimerad yrkesutbildad person. Dessa är läkare, tandläkare, provisor, psykolog, talterapeut, näringsterapeut, farmaceut, sjukskötare, barnmorska, hälsovårdare, fysioterapeut, laboratorieskötare, röntgenskötare, munhygienist, ergoterapeut, optiker och tandtekniker.

Rätt att vara verksam som legitimerad yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården en sökande som har genomgått den utbildning som krävs för uppgiften och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra i förordning bestämda behörighetsvillkor. Förutsättningarna för legitimering har delats in på grundval av om personen i fråga är en finsk medborgare eller medborgare i någon annan EES-stat som har fått sin utbildning i Finland eller utomlands eller om personen är en tredjelandsmedborgare som har fått sin utbildning i Finland eller utomlands. Om utbildningen har genomgåts i en stat utanför EES förutsätts dessutom att Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt utbildningen som utbildning som motsvarar i Finland genomgången utbildning.

I fråga om läkare och tandläkare har erhållandet av rätt att utöva yrke graderats. Rättsskyddscentralen för hälsovården beviljar efter genomgången grundutbildning (medicine licentiatexamen eller odontologie licentiatexamen) först rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga vid en sådan verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som avses i 2 § 4 punkten i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) eller en sådan verksamhetsenhet inom socialvården som avses i 24 § i socialvårdslagen (710/1982). Efter grundutbildningen skall legitimerade läkare genomgå särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare och tandläkare fullgöra praktisk tjänstgöring under ledning och övervakning av en läkare eller tandläkare som utövar sitt yrke självständigt. Först efter genomgången särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare eller fullgjord praktisk tjänstgöring kan läkare och tandläkare vara verksamma som självständiga yr-

kesutövare efter att Rättsskyddscentralen för hälsovården har beviljat dem nämnda rätt.

En medborgare från en stat utanför EES-området som har avlagt sin examen utomlands kan få tillstånd att utöva i lagens 4-6 § avsedda uppgifter eller rätt att utöva yrke när han eller hon uppfyller de uppställda villkoren. Utöver en i utlandet genomgången utbildning som avses i 4-6 § i lagen om yrkesutbildade personer krävs för erhållande av tillstånd dessutom att personen i fråga har den behörighet som krävs för uppgiften samt tillräckliga språkkunskaper. Närmare bestämmelser om detta ingår i 14 § i förordningen om yrkesutbildade personer. I fråga om en person som har avlagt sin examen i en stat utanför EES kan Rättsskyddscentralen för hälsovården för utredning av yrkesskickligheten kräva tilläggsstudier eller deltagande i förhör. Avsikten är att säkerställa att personens kvalifikationer överensstämmer med motsvarande utbildning i Finland. Tillståndet kan ges för viss tid och gälla t.ex. bara vissa verksamhetsenheter.

I 12 § i lagen om yrkesutbildade personer föreskrivs särskilt om rätt att temporärt utöva vissa yrken inom social- och hälsovården. Läkare, tandläkare, sjukskötare och barnmorskor som är medborgare i Finland eller i någon annan stat inom EES och som har beviljats laglig rätt att självständigt utöva berörda yrken, får temporärt utöva yrket i Finland. För tillämpande av rätten förutsätts ett på förhand eller i brådskande fall i efterhand lämnat meddelande till Rättsskyddscentralen för hälsovården.

Det finns sammanlagt 22 yrkesbeteckningar för yrkesutbildade personer med skyddad yrkesbeteckning inom hälso- och sjukvården. Om yrkesbeteckningarna bestäms närmare i 1 § i förordningen om yrkesutbildade personer. Yrkesutbildade personer med skyddad yrkesbeteckning är barnskötare, fotvårdare, fotterapeut, hjälpskötare, konditionsskötare, medikalvaktmästare-ambulansförare, mentaltvårdare, närvårdare, ortopedtekniker, primärskötare, psykoterapeut, sinnessjukvårdare, tandskötare, utbildad kiropraktor, utbildad massör, utbildad naprapat, utbildad osteopat, sjukhuscellbiolog, sjukhusfysiker, sjukhusgenetiker, sjukhuskemist och sjukhusmikrobiolog. Yrkesutbildade personer med skyd-

dad yrkesbeteckning registreras i det centralregister över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården som förs av Rättskyddscentralen för hälsovården (Terhikki).

I EU regleras erkännandet av yrkeskvalifikationer genom flera allmänna direktiv och särdirektiv. Den generella ordningen för erkännande av examensbevis regleras i rådets direktiv 89/48/EEG (det s.k. examensbevisdirektivet) och 92/51/EEG (det s.k. direktiv som kompletterar examensbevisdirektivet) samt i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/42/EG.

Av yrkena inom hälso- och sjukvården har minimikraven för utbildning till läkare, tandläkare, provisor, sjukskötare inom allmän hälso- och sjukvård och barnmorska samordnats genom Europeiska gemenskapens lagstiftning. De särdirektiv som gäller yrken inom hälso- och sjukvården är rådets direktiv 77/452/EEG och 77/453/EEG (sjukskötare), 78/686/EEG och 78/687/EEG (tandläkare), 80/154/EEG och 80/155/EEG (barnmorskor), 85/432/EEG och 85/433/EEG (provisorer) samt rådets direktiv 93/16/EEG (läkare). Särvidirektiven innehåller bestämmelser om minimikraven på utbildning och erkännande av yrkeskvalifikationer i fråga om läkare, tandläkare, provisorer, sjukskötare inom allmän hälso- och sjukvård och barnmorskor. Erkännandet av behörighet för dessa yrken som omfattas av samordningen av minimikrav på utbildning baserar sig på principen om automatiskt erkännande. Medlemsstaterna skall erkänna sådana formella behörighetsbevis som uppfyller de minimikrav på utbildning för varje särskilt yrke som fastställs i direktiven.

Om erkännande av yrkeskvalifikationer enligt ovan nämnda direktiv föreskrivs i lagen och förordningen om yrkesutbildade personer. I denna lagstiftning ingår utöver ordningen för automatiskt erkännande även bestämmelser om införande av den generella ordningen för erkännande.

2.2. Europeiska gemenskapens lagstiftning

Det nya yrkeskvalifikationsdirektivet ersätter nämnda gällande direktiv, som har sammanställts till ett enda direktiv. I yrkeskvalifi-

kationsdirektivet bestäms om hur yrkeskvalifikationer som förvärvats i en medlemsstat skall erkännas i en annan medlemsstat. I yrkeskvalifikationsdirektivet kommer samtliga tre gällande ordningar för erkännande att bibehållas även framöver. I ordningarna för erkännande av yrkeskvalifikationer har också gjorts vissa innehållsmässiga ändringar.

Yrkeskvalifikationsdirektivet breddar möjligheterna att utöva yrkesverksamhet med en ursprunglig yrkesbeteckning. Det har inrättats olika system för å ena sidan tillhandahållande av temporära och tillfälliga tjänster och å andra sidan etablering.

Yrkeskvalifikationsdirektivets ändamål och tillämpningsområde

Enligt yrkeskvalifikationsdirektivet skall en medlemsstat erkänna utbildning eller yrkeskvalifikationer som en unionsmedborgare har fullgjort i en annan medlemsstat, om det enligt medlemsstatens lagar, förordningar eller administrativa bestämmelser krävs bestämd utbildning eller bestämda yrkeskvalifikationer av en yrkesutövare eller arbetstagar. Erkännandet ger unionsmedborgare rätt att i den mottagande medlemsstaten utöva det yrke som han eller hon har behörighet för i sin hemmedlemsstat.

Utanför EU avlagd examen som erkänts av en medlemsstat jämställs med en examen som avlagts inom EU när personen i fråga har utövat yrket i tre år i en medlemsstat som har erkänt examen. Vid erkännandet av en examen som avlagts utanför EU och omfattas av ordningen för automatiskt erkännande skall iaktas de minimikrav som uppställts för utbildningen.

Frihet att tillhandahålla tjänster

Enligt yrkeskvalifikationsdirektivet har en yrkesutövare som är lagligen etablerad i en medlemsstat rätt att temporärt eller tillfälligt tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat. Tjänsteleverantören behöver då inte ansöka om rätt att utöva yrke i den mottagande medlemsstaten. Medlemsstaterna kan dock kräva att tjänsteleverantören utfärdar ett skriftligt förhandsmeddelande om tillhandahållandet av tjänster till den behöriga myn-

digheten i den mottagande medlemsstaten. Dessutom kan medlemsstatens behöriga myndighet kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls när det gäller sådana reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller säkerhet.

Etableringsfrihet

Enligt yrkeskvalifikationsdirektivet skall de centrala dragen i reglerna för etableringsfrihet i samtliga tre ordningar för erkännande bibehållas oförändrade. Tillämpningsområdet för den generella ordningen för erkännande utvidgas och skall tillämpas även i vissa situationer där reglerna i yrkeserfarenhetssystemet eller ordningen för automatiskt erkännande inte kan tillämpas på erkännande av yrkeskvalifikationer.

I den generella ordningen för erkännande finns fem kvalifikationsnivåer och de viktigaste kriterierna för fastställandet av nivå är utbildningens nivå, art och längd. Motsvarande nivåer tillämpas även i de gällande direktiven. En examen som berättigar till erkännande av yrkeskvalifikationer kan vara en kvalifikationsnivå lägre än den examen som krävs i den mottagande medlemsstaten.

Med avvikelse från nuvarande bestämmelser skall yrkeserfarenhet inte i fortsättningen kunna ställas som extra krav för att ersätta skillnader mellan längden på sökandens utbildning och den utbildning som krävs av den mottagande staten. Däremot kan av sökanden som kompensationsåtgärd krävas att han eller hon avlägger ett lämplighetsprov eller slutför en anpassningsperiod. Medlemsstaterna skall även framöver ha rätt att bedöma om det finns väsentliga skillnader i utbildningens längd eller innehåll eller i innehållet av yrkesverksamheten och utifrån bedömningen kunna besluta om det av sökanden skall krävas kompensationsåtgärder. I regel får sökanden själv bestämma om han eller hon som kompensationsåtgärd väljer en anpassningsperiod eller ett lämplighetsprov. Bestämmelsen om sökandens rätt att välja kan frångås i fråga om yrken vilkas utövande kräver ingående kunskaper i nationell rätt och där rådgivning och bistånd i frågor som

gäller nationell lagstiftning utgör en väsentlig och bestående del av yrkesverksamheten. Valrätten kan också frångås i vissa fall där en person som utövar ett yrke som omfattas av ordningen för automatiskt erkännande inte uppfyller villkoren för automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer och på vilka tillämpas den generella ordningen för erkännande.

Enligt direktivet har en medlemsstat inte rätt att kräva kompensationsåtgärder av sökanden då hans eller hennes yrkeskvalifikationer uppfyller de gemensamma minimikrav som godkänts av den regleringskommitté som handlägger frågor om erkännande av yrkeskvalifikationer. Utöver medlemsstaterna kan även fackorganisationer eller fackförbund som är representativa på nationell eller europeisk nivå för kommissionen föreslå dylika gemensamma minimikrav på vissa yrken. Kommissionen har konstaterat att åtminstone 12 olika fackorganisationer (inom hälso- och sjukvårdens område psykoterapeuter, psykologer, fysioterapeuter, fotvårdare, röntgenläkare, optiker och sjukhusprovisorer) har anmält intresse för att fastställa gemensamma minimikrav.

Det föreslås att de funktioner som hör till området för yrkeserfarenhetssystemet framöver skall vara desamma som för närvarande. Inom hälso- och sjukvården finns inte några yrken som hör till området för yrkeserfarenhetssystemet.

I fråga om läkare, sjukskötare med ansvar för allmän hälso- och sjukvården, tandläkare, barnmorskor och provisorer, vilka alla är yrken som omfattas av ordningen för automatiskt erkännande, bibehålls det system som grundar sig på principen om automatiskt erkännande av examina. Enligt direktivet bibehålls de minimikrav för utbildningar som leder till respektive yrke i regel oförändrade. I artiklarna bestäms om krav i fråga om tillträde till respektive utbildning samt om utbildningens minimilängd och uppbyggnad. Däremot har bestämmelserna om kunskaper och färdigheter som utbildningen syftar till samt förteckningar över läroämnena eller studiehelheter som ansluter sig till utbildningen flyttats till direktivets bilagor, vilka framöver kan ändras genom kommittéförfarandet.

Beslutet gällande ansökan om rätt att utöva

ett reglerat yrke skall enligt huvudregeln meddelas inom tre månader från det att alla handlingar som krävs har lämnats in. I fråga om beslut som hör till den generella ordningen för erkännande och yrkeserfarenhetssystemet möjliggör direktivet dock att fristen för beslutsfattandet förlängs till fyra månader.

Administrativt samarbete

Enligt yrkeskvalifikationsdirektivet skall medlemsstaternas myndigheter samarbeta och ge varandra ömsesidigt bistånd. Kommissionen och de andra medlemsstaterna skall informeras om de myndigheter som fattar beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer. Medlemsstaterna skall utse en person och en kontaktinstans med ansvar för samordningen av myndighetsverksamheten som har i uppdrag att ge medborgarna och kontaktinstanserna i andra medlemsstater uppgifter samt bistå medborgarna vid utövandet av deras rättigheter.

Vid genomförandet av direktivet bistås kommissionen av en regleringskommitté som består av företrädare för medlemsstaterna och vars ordförande är en företrädare för kommissionen. Kommittén har i uppgift att handlägga ärenden som gäller ändring av bilagorna till direktivet.

2.3. Nordiska avtal

Mellan de nordiska länderna har ingåtts en överenskommelse som gäller godkännande av vissa yrkesgrupper för verksamhet inom hälso- och sjukvården och veterinärväsendet (FördrS 1-2/1994). Överenskommelsen gällande hälso- och sjukvård utvidgar tillämpningsområdet för Europeiska gemenskapens lagstiftning om erkännande i fråga om sådan nordiska medborgare som har en i ett tredjeland avlagd examen som har erkänts i ett annat nordiskt land.

2.4. Bedömning av nuläget

Yrkeskvalifikationsdirektivet förutsätter vissa ändringar i lagstiftningen gällande yrkesutbildade personer inom hälso- och sjuk-

vården. Dessutom är bestämmelserna om rätten att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården i den gällande lagen om yrkesutbildade personer svårtolkade och svårförståeliga för utomstående, varför det finns behov att med hjälp av lagändringarna klarlägga lagstiftningens uppbyggnad.

3. Målsättning och de viktigaste förslagen

3.1. Mål och medel

Målet med propositionen är att genomföra yrkeskvalifikationsdirektivet i fråga om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. I Finland beviljas rätt att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården av Rättsskyddscentralen för hälsovården. Med erkännande av yrkeskvalifikationer avses beslutsfattande som gäller en persons rätt att utöva yrke i Finland.

Det ömsesidiga erkännandet av handlingar som gäller yrkeskvalifikationerna för läkare, sjukskötare som ansvarar för den allmänna hälso- och sjukvården, tandläkare, barnmorskor och provisorer baserar sig på den grundläggande princip som går ut på automatiskt erkännande av handlingar som visar formell behörighet på grundval av samordning av minimikraven för utbildning.

När det är fråga om yrken som omfattas av den generella ordningen för erkännande skall Rättsskyddscentralen för hälsovården beakta kompetens som har förvärvats i en annan EU- eller EES-stat och bedöma om den motsvarar den kompetens som krävs i Finland. Det föreslås att Rättsskyddscentralen för hälsovården skall ha möjlighet att kräva att en kompensationsåtgärd genomförs antingen i form av ett lämplighetsprov eller en anpassningsperiod. Det föreslås att sökanden i regel skall kunna välja om han eller hon som kompensationsåtgärd vill slutföra en anpassningstid eller avlägga ett lämplighetsprov. Denna rätt att välja skall dock inte gälla situationer där den generella ordningen för erkännande tillämpas på yrken som omfattas av ordningen för automatiskt erkännande.

Det föreslås att de allmänna bestämmelserna om kompensationsåtgärder, dvs. om lämp-

lighetsprov och anpassningsperiod skall ingå i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (../..) och statsrådets förordning om erkännande av yrkeskvalifikationer (../..).

Syftet med genomförandet av yrkeskvalifikationsdirektivet är att säkerställa att rörligheten fungerar smidigt utan att den äventyrar patientsäkerheten både när det gäller riktningen från andra länder till i Europa till Finland och från Finland till andra länder i Europa. Avsikten är att den nya lagstiftningen skrivs i en mer begriplig form. Målet är ett mer enhetligt, öppet och smidigt system för erkännande av yrkeskvalifikationer och studieperioder.

3.2. De viktigaste förslagen

I regeringspropositionen föreslås att bestämmelserna om förutsättningarna för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att utöva yrke ändras på det sätt som genomförandet av yrkeskvalifikationsdirektivet förutsätter. I lagen om yrkesutbildade personer föreslås bestämmelser om erkännande av yrkeskvalifikationer hos yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. I förslaget ingår även bestämmelser om bilagorna till ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer samt om handläggningstiderna för ansökan.

Eftersom de gällande bestämmelserna i 2 kap. i lagen om yrkesutbildade personer är svårtolkade och delvis även inkonsekventa föreslås att bestämmelserna i kapitlet revideras i sin helhet. Avsikten är att bestämmelserna grupperas på basis av om den yrkesutbildade personen har genomgått sin utbildning i Finland, i en annan EU- eller EES-stat eller utanför EU- eller EES-området. När det gäller utbildning som har genomgåts i Finland skall personens nationalitet inte ha någon betydelse. Om en person däremot har genomgått utbildning någon annanstans, påverkas förutsättningarna för beviljande av rätt att utöva yrke och användande av yrkesbeteckning även av sökandens nationalitet och var utbildningen har genomgåts.

Det föreslås att till lagen fogas en allmän bestämmelse om den språkkunskap som krävs av en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården. I den gällande lagen före-

skrivs om språkkunskaper endast för medborgare från tredjeländer som har genomgått sin utbildning i utlandet. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården ha de tillräckliga språkkunskaper som uppgiften förutsätter. Det föreslås att kravet på språkkunskaper likväl inte skall kunna utgöra ett villkor för erkännande av yrkeskvalifikationer i fråga om medborgare i EU- eller EES-stater, men bestämmelsen ger arbetsgivaren en tydligare grund till att även av dem kräva de tillräckliga språkkunskaper som yrkesutövningen förutsätter.

4. Propositionens konsekvenser

4.1. Ekonomiska konsekvenser

Vissa ändringar som följer av yrkeskvalifikationsdirektivet ökar Rättsskyddscentralens för hälsovården arbetsmängd och kostnader. Sådana ändringar är bl.a. utvidgningen av tillämpningsområdet för den generella ordningen för erkännande och utvidgningen av möjligheten att tillhandahålla temporära och tillfälliga tjänster så att de gäller alla yrkeskategorier. Enligt förslaget skall beslutsförfarandet vid tillämpning av den generella ordningen för erkännande ske i två faser, vilket åsamkar merkostnader jämfört med den nuvarande situationen. Även det meddelande av mottagande av handlingar som skall sändas till sökanden inom en månad åsamkar merkostnader.

Vid kommissionen har med tanke på den informationsväxling mellan hälso- och sjukvårdsmyndigheterna som förutsätts i yrkeskvalifikationsdirektivet utvecklats ett informationssystem för den inre marknaden (Internal Market Information System, IMI), som skall tas i bruk vid ingången av 2008. Informationssystemet gäller till en början bara några yrkeskategorier, men avsikten är att systemet senare utvidgas så att det i fortsättningen gäller alla yrkeskategorier. Kommissionen svarar för kostnaderna för utveckling av informationssystemet, men deltagandet i systemet binder också nationella resurser.

4.2. Konsekvenser i fråga om organisation och personal

Rättsskyddscentralen för hälsovården skall även framöver fungera som utredare av yrkeskvalifikationerna hos yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården och fatta beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer. Arbetsmängden vid Rättsskyddscentralen för hälsovården kommer att öka.

Rättsskyddscentralen för hälsovården skall också vara nationell kontaktinstans i fråga om yrken inom hälso- och sjukvården, varvid informations- och rådgivningstjänsterna ökar. Kontaktinstansen skall ge sökandena och kontaktinstanserna i andra medlemsstater alla de uppgifter som behövs om såväl lagstiftningen gällande yrken och utövandet av dem som hur examina som avlagts i Finland överensstämmer med direktivet. Avsikten är att Rättsskyddscentralen för hälsovården skall vara både bemyndigad koordinator och behörig myndighet i fråga om administrationen av IMI-informationssystemet för yrken inom hälso- och sjukvården.

4.3. Konsekvenser för medborgarna

Rättsskyddet för personer som ansöker om erkännande av yrkeskvalifikationer inom hälso- och sjukvården förbättras genom ett mer enhetligt, öppet och smidigt system för erkännande av yrkeskvalifikationer och studieperioder än tidigare. Sökandens rättsskydd förbättras också genom att man i lagen föreskriver om de bilagor som skall fogas till ansökan och om fristerna för handläggning av ansökan.

Informationsutbytet mellan hälso- och sjukvårdsmyndigheterna förbättras i och med IMI. Systemet för informationsutbyte möjliggör ett mer effektivt utbyte av uppgifter om yrkesutbildade personers utbildning och yrkesutövning mellan hälso- och sjukvårdsmyndigheterna, vilket i sin tur främjar bättre förverkligande av patientsäkerheten.

Patientsäkerheten förbättras också av ett tydligt krav på att en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården skall ha de språkkunskaper som uppgiften förutsätter.

5. Beredningen av propositionen

5.1. Beredningskedan och beredningsmaterial

Europaparlamentet och rådet antog yrkeskvalifikationsdirektivet i september 2005. Direktivet trädde i kraft den 20 oktober 2005. De ändringar som föranleds av direktivet skall göras i den nationella lagstiftningen inom två år från direktivets ikraftträdande. Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete med Rättsskyddscentralen för hälsovården. Vid undervisningsministeriet har i beredningen av lagstiftningen gällande erkännande av yrkeskvalifikationer dessutom deltagit företrädare för ministeriet och Rättssäkerhetscentralen för hälsovården.

5.2. Remissyttranden

Utkastet till propositionen sändes på remiss till cirka 80 olika instanser, bl.a. justitieministeriet, undervisningsministeriet, handels- och industriministeriet, arbetsministeriet, finansministeriet, länsstyrelserna, samtliga sjukvårdsdistrikt, Finlands Kommunförbund, vissa kommuner och hälsovårdscentraler, universitet och yrkeshögskolor som utbildar personer till yrken inom hälso- och sjukvården, Patientförsäkringscentralen och fackorganisationer på området. Det kom in 61 remissyttranden.

Största delen av remissinstanserna ansåg att regeringens proposition var motiverad och kunde understödjas, eftersom yrkeskvalifikationsdirektivet genomförs med hjälp av propositionen. Remissinstanserna ansåg överlag att propositionen är tydligare än den tidigare lagen och att preciseringarna och tilläggen är bra. Också förslaget om krav på språkkunskaper ansågs allmänt vara nödvändigt och bra. I några yttranden efterlystes en närmare definition på tillfälligt och temporärt utövande av ett yrke. Vissa remissinstanser önskade att beteckningarna på yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården skall ses över så att de blir tidsenliga och att registreringen skall förenhetligas. Utkastet till proposition har preciserats utgående från de yttranden som inkommit.

6. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Samtidigt med denna regeringsproposition om genomförande av yrkeskvalifikationsdirektivet överlämnas en regeringsproposition med förslag till lag om erkännande av yrkeskvalifikationer och vissa lagar som har samband med den (RP /). Avsikten är att den

nya lag som gäller erkännande av yrkeskvalifikationer skall vara en allmän lag med bestämmelser om allmänna förfaranden för erkännande av yrkeskvalifikationer, t.ex. allmänna bestämmelser om tillhandahållande av temporära och tillfälliga tjänster samt tillämpande av den generella ordningen för erkännande och de ersättande åtgärder som hänförs till systemet.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagets motiveringar

2 §. *Yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.* I 1 mom. definieras vad som avses med yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. Med yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården avses enligt 1 punkten den som med stöd av lagen i fråga har erhållit rätt att utöva yrke (legitimerad yrkesutbildad person) eller tillstånd att utöva yrke (yrkesutbildad person som beviljats tillstånd) och enligt 2 punkten den som med stöd av lagen i fråga har rätt att använda i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården (yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning). Det föreslås att det i 2 punkten i momentet görs en teknisk ändring på grund av 80 § i grundlagen så att hänvisningen till förordning ändras till en hänvisning till förordning av statsrådet. Hänvisningen avser i praktiken förordningen om yrkesutbildade personer. I 2 mom. anges vad som avses med rätt att vara verksam som legitimerad yrkesutbildad person, yrkesutbildad person som beviljats tillstånd eller yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning. I regel har endast ovan nämnda yrkesutbildade personer rätt att utföra de uppgifter som hör till yrket i fråga och rätt att använda yrkesbeteckningarna för sådana yrkesutbildade personer. Också andra personer som har fullgod utbildning, erfarenhet och yrkesskicklighet kan dock verka i yrken för yrkesutbildade personer med skyddad yrkesbeteckning. Dessa yrkesutbildade personer kan också utföra varandras uppgifter under de förutsättningar som nämns i momentet. I 3 mom. föreskrivs dessutom om studerandes rätt att vara verkamma i en yrkesutbildad persons uppgifter. Enligt momentet kan även den som studerar för ifrågavarande yrke utan hinder av 2 mom. vara verksam i en legitimerad yrkesutbildad persons uppgifter så som närmare stadgas genom förordning. På en sådan studerande tillämpas då i tillämpliga delar vad som i lagen i fråga föreskrivs om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.

Närmare bestämmelser om studerandes rätt att vara verkamma i legitimerade yrkesut-

bildade personers uppgifter finns i 3 § i förordningen om yrkesutbildade personer. Ett gemensamt drag i bestämmelserna är att verksamheten till sin natur skall vara tillfällig och ske under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person som har rätt att självständigt utöva yrket. När det gäller rätten att vara verksam under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person förutsätts det att man uttryckligen har kommit överens om ledningen och tillsynen och att studeranden verkligen också leds och övervakas i tillräcklig grad för att patientsäkerheten och kvaliteten på hälso- och sjukvårdstjänsterna skall tryggas. På så vis krävs det mer av ledningen av och tillsynen över en hälso- och sjukvårdsstuderande än vad som i praktiken i arbetsrättsligt avseende avses med arbete under ledning och tillsyn av arbetsgivaren.

Det föreslås att bestämmelserna i 3 mom. kompletteras så att det av bestämmelserna framgår vilka grundförutsättningar som gäller för rätten att vara verksam i legitimerade yrkesutbildade personers uppgifter, med andra ord att verksamheten skall vara av tillfällig natur och att studeranden skall vara verksam under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person som har rätt att självständigt utöva yrket i fråga. Närmare bestämmelser om studerandes rätt att vara verkamma i legitimerade och inom hälso- och sjukvården utbildade personers uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet, i praktiken i förordningen om yrkesutbildade personer. Det föreslås dock att bemyndigandet revideras till sin utformning så att det blir precisare och mer exakt avgränsat än tidigare.

I paragrafen föreslås även ett nytt 4 mom., där det konstateras att utan hinder av 2 mom. får den som temporärt och tillfälligt tillhandahåller tjänster temporärt och tillfälligt vara verksam i legitimerade yrkesutbildade personers uppgifter eller temporärt och tillfälligt använda yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning. I momentet konstateras dessutom att på tjänsteleverantören tillämpas då vad som nedan i lagen i fråga föreskrivs om yrkesutbildade

personer inom hälso- och sjukvården. Det föreslagna tillägget hänför sig till de bestämmelser om tillfälligt och temporärt tillhandahållande av tjänster som ingår i yrkeskvalifikationsdirektivet. Bestämmelser om temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster i fråga om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården föreslås i 9 §.

Man kan inte kräva att en person som tillfälligt och temporärt tillhandahåller tjänster i Finland med stöd av yrkeskvalifikationsdirektivet skall ansöka om rätt att utöva yrke eller rätt att använda yrkesbeteckning på samma sätt som krävs av medborgare i EU- och EES-stater när de etablerar sig i Finland. Enligt artikel 5.3 i yrkeskvalifikationsdirektivet skall en tjänsteleverantör omfattas av de yrkesregler av yrkesmässig, yrkesrättslig eller administrativ art som har direkt samband med yrkeskvalifikationerna, till exempel yrkesdefinitionen, användningen av titlar och allvarlig försummelse i yrkesutövningen som har direkt och specifikt samband med konsumentskydd och konsumentssäkerhet samt de disciplinära bestämmelser som tillämpas i den mottagande medlemsstaten på personer som utövar samma yrke i den medlemsstaten. I artikel 8.2 i direktivet förutsätts också att de behöriga myndigheterna i den mottagande staten behandlar en tjänstemottagares klagomål mot en tjänsteleverantör så att de vid behov samarbetar med de behöriga myndigheterna i etableringsstaten för att få alla uppgifter som är nödvändiga för att klagomålet skall kunna utredas. I fråga om hälsovårdsverksamheten betyder behandling av klagomål närmast behandling av patienters klagomål.

När en tjänsteleverantör omfattas av bestämmelserna i lagen om yrkesutbildade personer innebär det att tjänsteleverantören skall omfattas till exempel av de skyldigheter som i 3 kap. föreskrivs för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, inklusive den föreslagna skyldigheten att ha tillräckliga språkkunskaper samt försäkringskyldigheten i enlighet med 21 § i lagen. En tjänsteleverantör omfattas även bland annat av bestämmelserna i 5 kap. i lagen om yrkesutbildade personer, som gäller styrning av samt tillsyn över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. Rättsskyddscentralen för

hälsovården skulle naturligtvis inte kunna ingripa i sådan rätt att utöva yrke som en annan EU- eller EES-stat har beviljat yrkesutövaren.

3 §. *Andra nordiska medborgares rätt att vara verksamma som yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i Finland.* I 8 § i den gällande lagen ingår en specialbestämmelse om andra nordiska medborgares rätt att vara verksamma som yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i Finland. Enligt paragrafen gäller i fråga om denna rätt vad som bestäms i överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso- och sjukvårdspersonal och veterinärer (FördrS 2/1994). I överenskommelsen bestäms om godkännande av yrkesutövare och även om återtagande av godkännande. Enligt artikel 18 i överenskommelsen skall i det fall ett godkännande återkallats av ett nordiskt land som ursprungligen meddelat en nordisk medborgare godkännande att utöva ett i överenskommelsen avsett yrke, ett godkännande som senare meddelats personen i fråga i ett annat nordiskt land också återkallas. Det föreslås därför att den ovan nämnda gällande bestämmelsen som för närvarande finns i 2 kap., som gäller rätt att utöva yrke och rätt att använda yrkesbeteckning, flyttas till 1 kap., som innehåller allmänna bestämmelser. Bestämmelsen tas in i en ny 3 § som fogas till lagen i stället för den 3 § som upphävts genom en lag av den 1 december 2000 (1030/2000).

2 kap.

Rätt att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården

De gällande bestämmelserna i 2 kap. i lagen om yrkesutbildade personer är svårtolkade och delvis inkonsekventa. Det föreslås därför att bestämmelserna i kapitlet totalrevideras. Avsikten är att bestämmelserna grupperas på basis av om den yrkesutbildade personen har genomfört sin utbildning i Finland, i en annan EU- eller EES-stat eller i en stat utanför EU eller EES. Om en utbildning har genomgått i Finland har personens medborgarskap ingen betydelse. Om utbildningen däremot har genomgått i en annan stat än

Finland har såväl utbildningslandet som sökandens medborgarskap betydelse för förutsättningarna för att beviljas rätt att utöva yrke och rätt att använda yrkesbeteckning.

4 §. Rätt att utöva läkar- eller tandläkar-, specialist- och specialtandläkaryrket på grundval av utbildning som genomgått i Finland. Det är nödvändigt att fortsättningsvis föreskriva särskilt om villkoren för att beviljas rätt att utöva läkar- och tandläkaryrket, eftersom rätten att utöva yrke är graderad.

Enligt 1 mom. beviljar Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva det ifrågavarande yrket, vid en sådan verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som avses i 2 § 4 punkten lagen om patientens ställning och rättigheter eller en sådan verksamhetsenhet inom socialvården som avses i 24 § socialvårdslagen. Rätt beviljas enligt bestämmelserna i momentet en finsk medborgare eller en utlänning som i Finland har genomgått grundutbildning som leder till ifrågavarande yrke eller en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan EES-stat som i en stat utanför EES har genomgått av rättsskyddscentralen godkänd motsvarande utbildning och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra i förordning bestämda behörighetsvillkor.

Det föreslås att momentet ändras så att det endast föreskrivs om rätt för en person som i Finland genomgått grundutbildning för läkare eller tandläkare att vara verksam under ledning och tillsyn av en annan person. Bestämmelser om beviljande av motsvarande rätt för en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan EU- eller EES-stat, när utbildningen har genomgått i en stat utanför EU eller EES, föreslås i 11 § 1 och 5 mom.

I 2 mom. föreskrivs om en läkares eller tandläkares rätt att självständigt utöva sitt yrke på grundval av utbildning som genomgått i Finland. Innehållet i momentet motsvarar i sak innehållet i 2 och 3 mom. i den gällande lagen till den del det är fråga om rätt för en person som har genomgått sin utbildning i Finland att utöva läkar- eller tandlä-

karyrket som legitimerad yrkesutbildad person. I 11 § 2 och 5 mom. föreslås bestämmelser om beviljande av rätt att utöva yrke för en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan EU- eller EES-stat, när utbildningen har genomgått i en stat utanför EU eller EES. Momentets bestämmelse om tandläkare preciseras samtidigt så att det tydligt framgår att man med praktisk tjänstgöring avser tjänstgöring som fullgjorts i Finland. I bestämmelsen görs också en teknisk ändring i jämförelse med bestämmelsen i gällande 3 mom. så att i stället för till förordning hänvisas till förordning av statsrådet. Hänvisningen avser i praktiken förordningen om yrkesutbildade personer.

Eftersom 2 mom. gäller primärhälsovårdens tilläggsutbildning och praktisk tjänstgöring som fullgjorts i Finland oberoende av var en läkare eller tandläkare har genomgått sin grundutbildning, stryks hänvisningarna till 1 mom., som enligt förslaget i fortsättningen endast skall gälla grundutbildning som har genomgått i Finland. Det föreslagna 2 mom. gäller således den utbildning som krävs för rätt att självständigt utöva yrke främst i de fall då en läkare eller tandläkare har genomgått sin grundutbildning i Finland och då grundutbildningen har genomgått i en stat utanför EU eller EES. Till exempel i fråga om en tredjelandsmedborgare som har genomgått grundutbildning för läkare i en stat utanför EU eller EES och som på det sätt som anges i 13 § har visat att hans eller hennes kompetens motsvarar läkarutbildning som har genomgått i Finland, förutsätter beviljande av rätt att självständigt utöva yrke att personen har genomgått en utbildning som motsvarar särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare i Finland. En medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått grundutbildning för läkare och i en sådan stat även en utbildning som motsvarar särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare och som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, behöver dock inte med stöd av det föreslagna 11 § 2 mom. på samma sätt som för närvarande genomgå särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare i Finland.

I 6 § 2 mom. föreslås bestämmelser om beviljande av rätt att självständigt utöva yrke i

fråga om medborgare i en EU- eller EES-stat som har genomgått utbildning för läkare eller tandläkare i någon annan EU- eller EES-stat än Finland. Bestämmelserna om genomförande av särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare och fullgörande av praktisk tjänstgöring för tandläkare i Finland gäller också nämnda personer, om de inte uppfyller de villkor för beviljande av rätt att självständigt utöva yrke som anges i 6 § 2 mom.

Den föreslagna bestämmelsen i 3 mom. motsvarar i sak bestämmelsen i den gällande 4 mom. om en läkares eller tandläkares rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person. I bestämmelsen görs endast en teknisk ändring så att i fråga om specialiseringsutbildning hänvisas till förordning av statsrådet.

5 §. Rätt att utöva vissa andra yrken inom social- och hälsovården och rätt att använda yrkesbeteckning på grundval av utbildning som genomgått i Finland. I det föreslagna 1 mom. föreskrivs om rätten att utöva yrke som legitimerad yrkesutbildad person för andra än läkare och tandläkare, när utbildningen har genomgått i Finland. Innehållet i momentet motsvarar till denna del i sak innehållet i 5 § i den gällande lagen. De bestämmelser som för närvarande ingår i paragrafen i fråga om beviljande av rätt att utöva yrke för en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan EU- eller EES-stat, när utbildningen har genomgått i en stat utanför EU eller EES, föreslås i 11 § 4 och 5 mom.

I 2 mom. föreskrivs om rätten att använda i förordningen om yrkesutbildade personer avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning, när en person har genomgått utbildning som leder till yrket i fråga i Finland. I ett sådant fall förutsätter inte rätten att använda yrkesbeteckning ett beslut av Rättsskyddscentralen för hälsovården. I de fall då en utbildning inte har reglerats förutsätter dock rätten att använda yrkesbeteckning att Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt utbildningen. Bestämmelser om sådana fall ingår i 2 § i förordningen om yrkesutbildade personer.

Innehållet i den första meningen i det föreslagna 2 mom. motsvarar i sak innehållet i 7 § i den gällande lagen till den del som avser

utbildning som genomgått i Finland. Bestämmelsen ändras dock i språkligt hänseende. I den görs även en teknisk ändring så att det i fråga om definitionen av yrkesbeteckningar hänvisas till förordning av statsrådet. I momentet föreslås dessutom ett konstaterande av det ovan nämnda kravet, som för närvarande endast framgår i förordningen om yrkesutbildade personer, att när den utbildning som leder till yrket i fråga inte har reglerats förutsätter rätten att använda yrkesbeteckning att Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan har godkänt utbildningen. Med oreglerad utbildning avses utöver utbildning som inte uttryckligen reglerats även utbildning som myndigheterna inte övervakar eller inte har godkänt till exempel så att en myndighet med stöd av bestämmelser godkänner utbildningsprogrammet eller studieplanen eller motsvarande plan för utbildningen. Närmare bestämmelser om den utbildning som krävs ingår fortsättningsvis i förordningen om yrkesutbildade personer.

6 §. Rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket med stöd av principen om automatiskt erkännande. Minimikraven för grundutbildningen och specialiseringsutbildningen för läkare och tandläkare har samordnats genom Europeiska gemenskapens lagstiftning. I fråga om läkare har bestämmelser om detta hittills ingått i det så kallade läkardirektivet (93/16/EEG) och i fråga om tandläkare i det så kallade tandläkardirektivet (78/686/EEG). Det centrala innehållet i de nämnda direktiven har införlivats i yrkeskvalifikationsdirektivet. Enligt artikel 21.1 i direktivet skall varje medlemsstat erkänna de bevis på formella kvalifikationer som ger tillträde till yrkesverksamhet som läkare med grundutbildning, som specialistläkare, som tandläkare och som specialisttandläkare och som uppfyller minimikraven för utbildning som avses i artiklarna 24, 25, 34 och 35. Dessa bevis skall ge tillträde till och rätt att utöva yrket på den mottagande statens territorium på samma villkor som de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar. I fråga om läkare föreskrivs dessutom i artiklarna 28 – 30 i yrkeskvalifikationsdirektivet om den särskilda allmänläkarutbildning som krävs för rätt att vara verksam som allmänläkare. I Finland kallas utbildningen särskild

utbildning för allmänpraktiserande läkare.

I paragrafen föreskrivs med stöd av de ovan nämnda gemenskapsbestämmelserna om det beviljande av rätt för läkare och tandläkare att utöva yrke som grundar sig på principen om automatiskt erkännande och den ovan nämnda samordningen av minimikraven för utbildningar. I 7 § föreslås bestämmelser om beviljande av rätt att utöva yrke för andra yrkesutövare som omfattas principen om automatiskt erkännande.

Paragrafens bestämmelser motsvarar i sak till största delen bestämmelserna i 9 § i den gällande lagen. I 14 b § föreslås dock bestämmelser om handläggningstiden för ansökan, som även finns i den nuvarande 9 §.

I bestämmelserna föreslås också några ändringar av språklig och teknisk natur. Enligt förslaget skall i paragrafen och i de andra bestämmelser som hänför sig till gemenskapsbestämmelserna för tydlighetens skull utöver EES-stater även nämnas EU-stater, även om de sistnämnda också hör till EES. Med medborgare i en EU- eller EES-stat avses även finska medborgare när det är fråga om utbildning som de har genomgått i en annan EU- eller EES-stat. I paragrafen föreslås att det i stället för till EES-avtalet hänvisas till gemenskapens bestämmelser om erkännande, med vilka avses bestämmelserna i yrkeskvalifikationsdirektivet och bestämmelserna i kommissionens förordningar som rör genomförandet av det. Begreppet i de tidigare direktiven "utbildnings-, examens- eller annat kompetensbevis" ersätts också med begreppet "bevis på formella kvalifikationer" enligt yrkeskvalifikationsdirektivet.

7 §. Rätt att utöva provisors-, sjukskötar- eller barnmorskeyrket med stöd av principen om automatiskt erkännande. Genom Europeiska gemenskapens lagstiftning har även minimikraven för utbildningarna för provisorer, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård och barnmorskor samordnats. I fråga om provisorer har bestämmelser om detta hittills ingått i direktiv 85/432/EEG, i fråga om sjukskötare i direktiv 77/453/EEG och i fråga om barnmorskor i direktiv 80/155/EEG. Det centrala innehållet i de nämnda direktiven har införlivats i yrkeskvalifikationsdirektivet. Med stöd av artikel 21 i direktivet skall varje medlemsstat erkänna de

bevis på formella kvalifikationer som tilldelats medborgare i medlemsstaterna av övriga medlemsstater och som uppfyller minimikraven för utbildning som avses i artiklarna 31, 40, och 44. Dessa bevis skall ge tillträde till och rätt att utöva yrket på den mottagande statens territorium på samma villkor som de bevis på formella kvalifikationer som medlemsstaten själv utfärdar.

I paragrafen föreskrivs med stöd av de ovan nämnda gemenskapsbestämmelserna om det beviljande av rätt för provisorer, sjukskötare och barnmorskor att utöva yrke som grundar sig på principen om automatiskt erkännande. Paragrafens bestämmelser motsvarar i sak bestämmelserna i 10 § i den gällande lagen. Bestämmelser om handläggningstiden för ansökan föreslås emellertid i 14 b §. I bestämmelserna har också gjorts terminologiska ändringar som motsvarar de som anges i fråga om 6 §.

8 §. Rätt att utöva yrken inom social- och hälsovården och rätt att använda yrkesbeteckning med stöd av den generella ordningen för erkännande. I paragrafen föreskrivs om villkoren för att en medborgare i en EU- eller EES-stat skall få rätt att utöva yrke i andra fall än de fall som avses i 6 och 7 § och om villkoren för att en medborgare i en EU- eller EES-stat skall få rätt att använda yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning, när utbildningen har genomgått i någon annan EU- eller EES-stat än Finland. Med medborgare i en EU- eller EES-stat avses även finska medborgare när det är fråga om utbildning som de har genomgått i en annan EU- eller EES-stat.

De yrken som avses i 1 mom. har hittills omfattats av tillämpningsområdet för direktiv 89/48/EEG om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier. De yrken som avses i 2 mom. har däremot i huvudsak omfattats av tillämpningsområdet för direktiv 92/51/EEG om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG. En del av yrkena har dock omfattats av tillämpningsområdet för direktiv 89/48/EEG. På alla dessa yrken har

den så kallade generella ordningen för erkännande tillämpats. För att den generella ordningen skall fungera har yrkena indelats i fem kvalifikationsnivåer så att de viktigaste kriterierna för fastställandet av nivå är utbildningens nivå, art och längd. En examen som ger rätt till erkännande av yrkeskvalifikationer kan vara en kvalifikationsnivå lägre än den examen som krävs i den mottagande medlemsstaten. Om en sökandes utbildning har varit minst ett år kortare än den utbildning som krävs i Finland har Rättsskyddscentralen för hälsovården kunnat kräva att sökanden har utövat yrket i fråga i en EES-stat. Längre än fyra års yrkeserfarenhet har Rättsskyddscentralen för hälsovården inte fått kräva. Om innehållet i den utbildning som en sökande har genomgått väsentligt har avvikit från den utbildning som i Finland krävs för yrket i fråga har det varit möjligt att kräva att sökanden enligt eget val slutför en anpassningsperiod som inte överstiger tre år eller genomgår ett lämplighetsprov. Anpassningsperiod eller lämplighetsprov har dock inte kunnat krävas, om den ovan nämnda yrkeserfarenheten har krävts av sökanden.

De centrala dragen i den generella ordningen för erkännande har bevarats i yrkeskvalifikationsdirektivet i fråga om de ovan nämnda yrkena. Dessutom har tillämpningsområdet för den generella ordningen för erkännande utvidgats på det sätt som anges nedan. Av en sökande kan dock inte längre krävas yrkeserfarenhet i det fall då sökandens utbildning har varit kortare än den utbildning som krävs i Finland, utan även i ett sådant fall skall sökanden ha möjlighet att välja mellan anpassningsperiod och lämplighetsprov. Däremot skall eventuell yrkeserfarenhet beaktas vid en bedömning av om en ovan avsedd kompensationsåtgärd skall krävas av sökanden.

Avsikten är att de bestämmelser i yrkeskvalifikationsdirektivet som gäller den generella ordningen för erkännande skall tas in i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer. På erkännande av yrkeskvalifikationer tillämpas utöver bestämmelserna i lagen om yrkesutbildade personer bestämmelserna i den ovan nämnda allmänna lagen.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. motsvarar i sak bestämmelserna i 11 § 1 och 2 mom. i

den gällande lagen. Bestämmelser om beviljande av rätt att utöva yrke eller av rätt att använda yrkesbeteckning, när en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått sin utbildning i en stat utanför EU eller EES, föreslås däremot i 11 § 4 mom. och därför har omnämningarna av utbildning som har genomgått någon annanstans strukits i bestämmelserna. I bestämmelserna har också gjorts terminologiska ändringar som motsvarar de som anges i fråga om 6 och 7 §.

Enligt 11 § 3 mom. i den gällande lagen förutsätts utöver vad som stadgas i 1 och 2 mom. dessutom att sökanden har en sådan yrkeserfarenhet, har slutfört en sådan anpassningstid eller har genomgått ett sådant lämplighetsprov som Rättsskyddscentralen för hälsovården eventuellt föreskriver eller bestämmer. I momentet konstateras också att för lämplighetsprovet uppbärs avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92) och att om yrkeserfarenhet, anpassningstid och lämplighetsprov stadgas närmare genom förordning. Närmare bestämmelser om yrkeserfarenhet, anpassningstid och lämplighetsprov ingår i 9 – 11 § i förordningen om yrkesutbildade personer.

För tydlighetens skull är det motiverat att det i det föreslagna 3 mom. fortfarande föreskrivs om de kompensationsåtgärder som vid behov skall fullgöras. I fortsättningen tillämpas endast anpassningsperiod och lämplighetsprov. Det föreslås för tydlighetens skull att det i bestämmelserna även anges att sökanden får välja vilken kompensationsåtgärd han eller hon vill fullgöra, eftersom denna rätt att välja inte föreligger i de fall som nämns i 4 mom. I momentet hänvisas till övriga delar till lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer och bestämmelser som utfärdas med stöd av den. När Rättsskyddscentralen för hälsovården fattar beslut i anslutning till detta skall den således beakta bland annat de kvalifikationsnivåer i den generella ordningen för erkännande som anges i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer, villkoren för erkännande, kompensationsåtgärderna och bestämmelserna om beslut om erkännande. Om kompensationsåtgärder föreskrivs närmare genom statsrådets förordning.

I yrkeskvalifikationsdirektivet har tillämp-

ningsområdet för den generella ordningen för erkännande utvidgats så att det även omfattar de fall då en yrkesutövare, som omfattas av den ordning för automatiskt erkännande som grundar sig på samordningen av minimikraven för utbildning, inte uppfyller villkoren för automatiskt erkännande enligt direktivet. Bestämmelser om sådana fall ingår i artikel 10 i direktivet. Enligt artikeln tillämpas den generella ordningen för erkännande bland annat i de fall enligt punkterna b – f i artikeln, där sökanden av en specifik och exceptionell anledning inte uppfyller villkoren i kapitlet om ordningen för automatiskt erkännande. Av dessa punkter gäller punkterna b, d, e, och f yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården, dvs. yrkesutövare som i regel omfattas av ordningen för automatiskt erkännande, såsom läkare, tandläkare, provisorer, sjukskötare och barnmorskor.

Enligt artikel 10 punkt b i direktivet tillämpas den generella ordningen för erkännande på de nämnda yrkesutbildade personerna i de fall då så kallade förvärvade rättigheter tillämpas, men personen inte uppfyller kraven i artiklarna 23, 27, 33, 37 och 43 i direktivet för faktiskt och lagligt utövande av yrket. Bestämmelsen avser således de fall där en utbildning som tidigare har givits i staten och som leder till examen inte uppfyller de minimikrav som anges i gemenskapens lagstiftning och en person som avlagt examen inte heller uppfyller de krav på yrkeserfarenhetens längd som gäller i dessa fall.

Med stöd av artikel 10 punkt d i direktivet tillämpas den generella ordningen för erkännande även på nämnda yrkesutbildade personer, om de innehar bevis på specialistbehörighet efter grundutbildning. I praktiken kan bestämmelsen bli tillämplig på sådana specialist- och specialtandläkarexamina för läkare och tandläkare, som inte hör till de examina som nämns i bilagorna till direktivet. Med stöd av punkt e i artikeln tillämpas den generella ordningen för erkännande också på sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård samt specialistsjuksköterskor med bevis på specialistutbildning, som utfärdas efter grundutbildning, när en person ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga utövas av specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuk-

sköterska inom allmän hälso- och sjukvård. Med stöd av punkt f i artikeln tillämpas den generella ordningen för erkännande också på specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård när en person ansöker om erkännande i en annan medlemsstat där yrkesverksamheten i fråga bedrivs av sjuksköterskor inom allmän hälso- och sjukvård, specialistsjuksköterskor utan utbildning till sjuksköterska inom allmän hälso- och sjukvård eller specialistsjuksköterskor med bevis på specialistutbildning som utfärdats efter grundutbildning.

Dessutom tillämpas den generella ordningen för erkännande med stöd av punkt g i artikeln i alla de fall där en EU- eller EES-stat har erkänt en examen som en medborgare i en EU- eller EES-stat har avlagt i ett tredjeland och medborgaren i fråga ansöker om att examen skall erkännas en andra gång efter att ha utövat sitt yrke under minst tre år i den stat som första gången har erkänt examen. Punkt g gäller således även andra yrkesutövare än de som omfattas av ordningen för automatiskt erkännande.

Tillämpningen av den generella ordningen för erkännande på yrkesutövare som omfattas av ordningen för automatiskt erkännande i de ovan nämnda fallen avviker från den normala tillämpningen av den generella ordningen för erkännande på så sätt att om den myndighet som ansvarar för erkännandet av yrkeskvalifikationer vid en jämförelse mellan sökandens utbildning och den utbildning som krävs i staten i fråga anser att en kompensationsåtgärd skall krävas av sökanden, kan en avvikelse från sökandes rätt att välja kompensationsåtgärd göras med stöd av artikel 14.3 andra stycket i yrkeskvalifikationsdirektivet. Således, om den myndighet som ansvarar för erkännandet konstaterar att sökandens utbildning är minst ett år kortare än den utbildning som krävs nationellt eller att innehållet i sökandens utbildning väsentligt avviker från motsvarande nationell utbildning eller att yrket i fråga omfattar yrkesaktiviteter som inte ingår i motsvarande yrke i sökandens ursprungsmedlemsstat och att sökandens utbildning därför avviker väsentligt från motsvarande nationell utbildning, kan myndigheten bestämma om sökanden skall slutföra en anpassningsperiod eller genomgå ett lämp-

lighetsprov.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om tillämpningen av den generella ordningen för erkännande på medborgare i en EU- eller EES-stat som har genomgått utbildning för läkare, tandläkare, provisor, sjukskötare eller barnmorska i en EU- eller EES-stat. I 11 § 4 mom. föreslås bestämmelser om de fall som avses i artikel 10 punkt g i yrkeskvalifikationsdirektivet, där utbildningen har genomgått i en stat utanför EU eller EES. I den föreslagna bestämmelsen i 8 § 4 mom. konstateras att om en medborgare i en EU- eller EES-stat som har genomgått utbildning för läkare, tandläkare, provisor, sjukskötare eller barnmorska i en EU- eller EES-stat inte uppfyller villkoren för automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer av en orsak som nämns i gemenskapens bestämmelser om erkännande tillämpas 3 mom. på honom eller henne. Om Rättsskyddscentralen för hälsovården anser att en kompensationsåtgärd skall krävas av sökanden kan centralen dock bestämma om sökanden skall slutföra en anpassningsperiod eller genomgå ett lämplighetsprov.

9 §. Temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster. Det föreslås att bestämmelserna i lagen om yrkesutbildade personer om rätt att temporärt utöva vissa yrken inom social- och hälsovården kompletteras och utvidgas så att de motsvarar bestämmelserna i yrkeskvalifikationsdirektivet. Bestämmelser om detta finns i 12 § i den gällande lagen. På tillhandahållande av tjänster tillämpas också bestämmelserna i 3 kap. i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer till den del något annat inte föreskrivs i den föreslagna 9 §.

Genom yrkeskvalifikationsdirektivet ges en person som lagligen utövar ett yrke i en viss medlemsstat större möjlighet att temporärt och tillfälligt tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat genom ett enklare förfarande än vid en etablering. I de tidigare direktiven har rätten att tillhandahålla tjänster endast gällt läkare, tandläkare, sjuksköterskor med ansvar för allmän hälso- och sjukvård och barnmorskor. Däremot gäller rätten att med stöd av yrkeskvalifikationsdirektivet temporärt och tillfälligt tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat alla personer som lagligen utövar sitt yrke i någon medlemsstat.

I artiklarna 5 – 9 i direktivet föreskrivs om frihet att tillhandahålla tjänster.

Bestämmelserna i yrkeskvalifikationsdirektivet om tillhandahållande av tjänster tillämpas när en yrkesutövare flyttar till den mottagande medlemsstatens territorium för att där temporärt och tillfälligt utöva sitt yrke. Huruvida tillhandahållandet av tjänsten är temporärt och tillfälligt skall enligt artikel 5.2 andra stycket i direktivet bedömas från fall till fall, i synnerhet på grundval av tjänstens varaktighet, frekvens, periodicitet och kontinuitet. Särskilt i de fall då tillhandahållandet av tjänster skall anses vara etablerat och kontinuerligt uppfyller verksamheten inte det krav på temporärt och tillfälligt tillhandahållande som ingår i begreppet tillhandahållande av tjänster. Även förekomsten av sådan infrastruktur i den mottagande medlemsstaten som har samband med verksamheten tyder i regel på att verksamheten skall jämföras med etablering. Verksamheten kan tolkas vara jämförbar med etablering särskilt om tjänsteleverantörens avsikt kan anses vara att kringgå de krav som gäller för etablering.

Enligt direktivet är utgångspunkten vid temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster att en persons yrkeskvalifikationer inte kontrolleras i den mottagande medlemsstaten. Undantag utgör dock reglerade yrken som har konsekvenser för folkhälsa eller allmän säkerhet och som inte omfattas av automatiskt erkännande. I dessa fall får den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls första gången.

Enligt artikel 7 i direktivet får medlemsstaterna kräva att en tjänsteleverantör som för första gången förflyttar sig från en medlemsstat till en annan för att temporärt och tillfälligt tillhandahålla tjänster på förhand skriftligen underrättar den behöriga myndigheten. En sådan underrättelse skall innehålla utförliga uppgifter om försäkringsskydd eller annat personligt eller kollektivt skydd rörande yrkesansvar. Underrättelsen skall förnyas en gång om året om tjänsteleverantören har för avsikt att tillhandahålla temporära eller tillfälliga tjänster i den medlemsstaten under det året. Tjänsteleverantören får lämna underrättelsen på valfritt sätt.

Enligt artikel 7.2 får medlemsstaterna kräva att underrättelsen åtföljs av vissa handlingar vid det första tillhandahållandet av tjänster eller om de faktiska omständigheter som avses i handlingarna ändrats. Sådana handlingar är främst bevis på tjänsteleverantörens nationalitet, intyg som visar att tjänsteleverantören är lagligt etablerad i en medlemsstat för att där bedriva verksamheten i fråga och att det när intyget utfärdas inte finns något förbud, ens tillfälligt, för tjänsteleverantören att utöva sitt yrke samt bevis på tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer. I direktivet anges att i de fall tjänsteleverantörens yrke inte har reglerats i etableringsstaten skall tjänsteleverantören ha bedrivit verksamheten i fråga under minst två av de föregående tio åren. I sådana fall kan även ett bevis på detta krävas av tjänsteleverantören.

När tjänster tillhandahålls används i regel yrkesbeteckningen i ursprungsmedlemsstaten. I fråga om yrken som omfattas av automatiskt erkännande skall dock yrkesbeteckningen i den mottagande medlemsstaten användas. Yrkesbeteckningen i den mottagande medlemsstaten skall också användas när den behöriga myndigheten i den staten har kontrollerat tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls första gången.

Enligt det föreslagna 1 mom. skall en medborgare i en EU- eller EES-stat, som har laglig rätt att självständigt utöva ett yrke enligt 6 – 8 § i någon annan EU- eller EES-stat än Finland, göra en skriftlig förhandsanmälan till Rättsskyddscentralen för hälsovården när han eller hon tillfälligt och temporärt börjar tillhandahålla tjänster inom ramen för sitt yrke i Finland. Bestämmelsen gäller således yrken i fråga om vilka en medborgare i en EU- eller EES-stat, som har genomgått sin utbildning i en EU- eller EES-stat, beviljas rätt att utöva yrke, dvs. legitimation. Anmälningsskyldigheten gäller även medborgare i en EU- eller EES-stat, som har laglig rätt att i någon annan EU- eller EES-stat än Finland självständigt utöva ett i förordningen om yrkesutbildade personer avsett yrke för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning, om de vill använda en i förordningen om yrkesutbildade personer avsedd yrkesbeteckning när de tillfälligt och temporärt

tillhandahåller tjänster inom ramen för sitt yrke i Finland. Eftersom även andra personer än sådana som har genomgått en viss utbildning kan verka i yrken för yrkesutbildade personer med skyddad yrkesbeteckning under förutsättning att de inte använder yrkesbeteckningen i fråga, kan anmälan inte krävas av dem som tillhandahåller tjänster inom dessa yrken och som inte har för avsikt att använda en sådan yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning som avses ovan.

Det föreslås att i 2 mom. tas in bestämmelser som grundar sig på artikel 7.1 och 7.2 i yrkeskvalifikationsdirektivet och gäller underrättelse om tillhandahållandet av tjänster. Avsikten är att anmälan är i kraft ett år och skall förnyas om personen har för avsikt att fortsätta tillhandahålla tjänster. När en person har för avsikt att tillhandahålla tjänster första gången skall till anmälan fogas handlingar som visar att tjänsteleverantören har rätt att lagligt verka i etableringslandet och uppfyller de övriga villkoren för tillhandahållande av tjänster enligt yrkeskvalifikationsdirektivet. Det föreslås att närmare bestämmelser om lämnande av anmälan och de handlingar som fogas till den skall ingå i förordningen om yrkesutbildade personer. Avsikten är att till anmälan skall fogas de handlingar som avses i artikel 7.2 i yrkeskvalifikationsdirektivet. Om en omständighet som påverkar tjänsteleverantörens rätt att vara verksam ändras på ett avgörande sätt skall tjänsteleverantören lämna in handlingar om detta till Rättsskyddscentralen för hälsovården.

Enligt artikel 7.4 i yrkeskvalifikationsdirektivet kan en tjänsteleverantörs yrkeskvalifikationer kontrolleras innan tillhandahållandet av tjänster inleds endast i sådana fall där syftet med kontrollen är att undvika allvarlig skada för tjänstemottagarens hälsa eller säkerhet på grund av tjänsteleverantörens bristande yrkeskvalifikationer och om detta inte går utöver vad som är nödvändigt för ändamålet i fråga. Utövningen av sådana yrken som avses i lagen och förordningen om yrkesutbildade personer är förknippade med en risk för att patientsäkerheten äventyras om de personer som är verksamma i dessa uppgifter inte har den yrkesutbildning och det kunnande som krävs. Sålunda kan de i direktivet av-

sedda villkoren för förhandskontroll anses vara uppfyllda i fråga om dessa yrken.

Om kontrollen av yrkeskvalifikationer föreskrivs i 3 mom. Enligt de föreslagna bestämmelserna skall Rättsskyddscentralen för hälsovården för att säkerställa patientsäkerheten kunna kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls första gången. Avsikten är att möjligheten att kontrollera yrkeskvalifikationer inte skall gälla i 6 och 7 § i lagen avsedda yrkesutövare som vid etableringen omfattas av det automatiska erkännandet av yrkeskvalifikationer. Kontroll av yrkeskvalifikationer skall dock kunna vara möjlig även i fråga om sådana läkare, tandläkare, sjukskötare, barnmorskor och provisorer som vid etableringen omfattas av den generella ordningen för erkännande. Med anledning av den ovannämnda med hälso- och sjukvårdens yrken förknippade risken för att patientsäkerheten äventyras är huvudregeln i praktiken att yrkeskvalifikationerna skall kontrolleras. I enskilda fall kan det dock förekomma situationer där det anses att en kontroll inte är nödvändig.

Rättsskyddscentralen för hälsovården skall besluta om resultatet av kontrollen inom en månad från det att anmälan om tillhandahållande av tjänster och de handlingar som har fogats till anmälan har mottagits, eller inom motsvarande tid meddela tjänsteleverantören att den inte kontrollerar yrkeskvalifikationerna. Om avgörandet av ärendet förutsätter ytterligare utredningar skall Rättsskyddscentralen för hälsovården inom den tid som avses ovan meddela tjänsteleverantören vilka ytterligare utredningar som behövs. Beslutet om resultatet av kontrollen skall då fattas inom två månader från det att fullständiga handlingar har mottagits. Om meddelande inte har lämnats eller beslut inte har fattats inom den tid som avses ovan kan tillhandahållandet av tjänster påbörjas. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i artikel 7.4 andra stycket i yrkeskvalifikationsdirektivet.

I 4 mom. föreslås bestämmelser som grundar sig på bestämmelserna i artikel 7.4 tredje stycket i yrkeskvalifikationsdirektivet och gäller kompensationsåtgärder i fall där det till följd av en kontroll konstateras att väsentlig skillnad föreligger mellan den utbildning

som tjänsteleverantören genomgått och den utbildning som förutsätts för utövandet av yrket i fråga i Finland, i den mån denna skillnad äventyrar patientsäkerheten. Då skall Rättsskyddscentralen för hälsovården ge tjänsteleverantören tillfälle att visa att han eller hon har inhämtat den kunskap eller kompetens som saknas. Möjligheten att bevisa yrkeskvalifikationer skall likväl ges så att tillhandahållandet av tjänster kan påbörjas inom en månad från det att beslutet om kontroll av yrkeskvalifikationer har fattats. Tidsfristen utesluter att av tjänsteleverantören förutsätts t.ex. en längre anpassningstid. I praktiken skall yrkeskvalifikationer främst bevisas genom ett lämplighetsprov, vilket i analogi med bestämmelsen i direktivet även anges i momentet.

Det föreslås att till 5 mom. tas in bestämmelser som motsvarar artiklarna 7.3 och 7.4 femte stycket i yrkeskvalifikationsdirektivet och gäller yrkesbeteckningar som tjänsteleverantören skall använda. Då tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer har kontrollerats skall vid tillhandahållandet av tjänster användas den yrkesbeteckning som avses i lagen eller förordningen om yrkesutbildade personer. På motsvarande sätt skall yrkesutövare som omfattas av det automatiska erkännandet av yrkeskvalifikationer vid tillhandahållandet av tjänster använda en yrkesbeteckning som avses i lagen om yrkesutbildade personer. I situationer där Rättsskyddscentralen för hälsovården har beslutat att avstå från att kontrollera yrkeskvalifikationerna, skall bestämmelserna i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer tillämpas i användning av yrkesbeteckningar. I praktiken skall tjänsteleverantören med stöd av den nämnda lagen använda den yrkestitel som används i den stat där han eller hon etablerar sig.

10 §. Rätt för en tredjelandsmedborgare som har genomgått sin utbildning i en EU- eller EES-stat att vara verksam som yrkesutbildad person. I paragrafen bestäms om de villkor under vilka en person som inte är medborgare i en EU- eller EES-stat, men har genomgått sin utbildning i en annan EU- eller EES-stat än Finland, kan vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården i Finland.

Yrkeskvalifikationsdirektivet och gemenskapens övriga bestämmelser om erkännande gäller i regel endast erkännande av sådana yrkeskvalifikationer som medlemsstaternas medborgare huvudsakligen förvärvat i dessa stater. Tillämpningsområdet för bestämmelserna om erkännande kommer dock till följd av vissa bestämmelser i gemenskapsöverenskommelser och gemenskapslagstiftningen att utvidgas jämfört med den nuvarande ordalydelsen. Bestämmelserna blir tillämpliga på tredjelandsmedborgare i situationer där en person har förvärvat sina yrkeskvalifikationer huvudsakligen i en medlemsstat. Dyliga gemenskapsbestämmelser som gäller tredjelandsmedborgare är bl.a. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/109/EG om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier.

I paragrafens 1 mom. föreslås en bestämmelse i vilken konstateras att bestämmelserna i 6-9 § i lagen också skall tillämpas på sådant erkännande av yrkeskvalifikationer och tillhandahållande av tjänster som grundar sig på gemenskapens lagstiftning om tredjelandsmedborgares ställning, när en tredjelandsmedborgare har genomgått sin utbildning huvudsakligen i en EU- eller EES-stat. Med hänvisningen till lagstiftningen om tredjelandsmedborgares ställning avses särskilt de direktiv som nämns ovan.

I 2 mom. bestäms om andra än i 1 mom. avsedda tredjelandsmedborgares förutsättningar att vara verksamma som yrkesutbildade personer, då personen i fråga har genomgått sin utbildning i någon annan EU- eller EES-stat än Finland. Bestämmelsen motsvarar i sak bestämmelserna i 13 och 14 § i den gällande lagen till de delar de gäller tredjelandsmedborgare som har genomgått sin utbildning i en EU- eller EES-stat.

11 §. Erkännande av utbildning som en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått i en stat utanför EU eller EES. Yrkeskvalifikationsdirektivet och gemenskapens övriga bestämmelser om erkännande gäller i regel endast erkännande av sådana yrkeskvalifikationer hos medlemsstaternas

medborgare som huvudsakligen förvärvats i dessa stater, medan medlemsstaterna till övriga delar beslutar om beviljande av rätt att utöva yrke enligt sin egen lagstiftning. I paragrafen bestäms om de villkor under vilka en medborgare i en EU- eller EES-stat som har genomgått sin utbildning i ett tredjeland kan vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården i Finland.

Paragrafens 1 mom. gäller situationer där en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått en grundutbildning till läkar- eller tandläkaryrket i en stat utanför EU eller EES. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar i sak till stora delar 4 § 1 mom. i den gällande lagen till den del den gäller utbildning som en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått i ett tredjeland. I 2 mom. föreslås bestämmelser om i 1 mom. avsedda läkares och tandläkares rätt att självständigt utöva yrke i Finland. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak bestämmelserna i 4 § 2 och 3 mom. i den gällande lagen till den del de gäller berörd utbildning som en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått i ett tredjeland.

Det föreslås att 3 mom. skall innehålla bestämmelser om de villkor under vilka en medborgare i en EU- eller EES-stat som har genomgått sin specialist- eller specialtandläkarutbildning i en stat utanför EU eller EES kan vara verksam som specialist eller specialtandläkare i Finland. I den gällande lagen om yrkesutbildade personer finns inga uttryckliga bestämmelser om detta. Enligt den föreslagna bestämmelsen kan Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan bevilja en sådan person rätt att i Finland utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person på de specialområden som tillämpas i Finland, detta efter att personen har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet. Avsikten är att Rättsskyddscentralen för hälsovården med stöd av de bestämmelser som tas in i förordningen om yrkesutbildade personer vid behov skall kunna kräva att en person avlägger tilläggsstudier och deltar i förhör så att personens kvalifikationer överensstämmer med motsvarande utbildning i Finland.

Det föreslås att i 4 mom. bestäms om vill-

kor för legitimering för andra yrken än läkar- och tandläkaryrket samt om villkor för rätten att använda yrkesbeteckning för yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning när en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått sin utbildning i en stat utanför EU- eller EES-området. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak bestämmelserna i 5 och 7 § i den gällande lagen till den del de gäller berörd utbildning som en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått i ett tredjeland.

Trots att yrkeskvalifikationsdirektivet i regel endast gäller erkännande av yrkeskvalifikationer som medlemsstaternas medborgare har förvärvat främst i dessa stater, kan medlemsstaterna enligt artikel 2.2 i direktivet inom sitt territorium och enligt sin egen lagstiftning tillåta medborgare från medlemsstaterna med yrkeskvalifikationer som inte erhållits i en medlemsstat att utöva ett i direktivet avsett reglerat yrke. I fråga om yrken som omfattas av den ordning för automatiskt erkännande som baserar sig på samordningen av minimikraven för utbildning skall i samband med det första erkännandet iaktas de i yrkeskvalifikationsdirektivet avsedda minimikraven för utbildning.

Yrkeskvalifikationer som erkänns av en medlemsstat på ovan avsett sätt skall enligt artikel 3.3 i yrkeskvalifikationsdirektivet erkännas även i en annan medlemsstat förutsatt att den som ansöker om detta andra erkännande har minst tre års yrkeserfarenhet inom det berörda yrket på den medlemsstats territorium där det första erkännandet ägt rum. Då yrkeskvalifikationerna erkänns andra gången skall med stöd av artikel 10 punkt g i direktivet tillämpas den generella ordningen för erkännande. I dessa situationer tillämpas den generella ordningen för erkännande på motsvarande sätt som då detta erkännandesystem exceptionellt tillämpas på yrkesutövare som omfattas av ordningen för automatiskt erkännande. Om den myndighet som ansvarar för erkännandet av yrkeskvalifikationer då den jämför utbildning som sökanden genomgått med den utbildning som krävs i staten i fråga anser att av sökanden skall krävas att han eller hon fullgör en kompensationsåtgärd, kan myndigheten besluta om sökanden skall genomgå ett lämplighetsprov eller en

anpassningsperiod.

Det föreslås att i 5 mom. bestäms om det s.k. andra erkännande som avses i yrkeskvalifikationsdirektivet. Bestämmelserna kan ändra ställningen för medborgare i en EU- eller EES-stat från vad den vore med stöd av paragrafens 1, 2, 3 eller 4 mom., om personen i fråga uppfyller villkoren i 5 mom. I enlighet med de föreslagna bestämmelserna beviljar Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva ett i lagens 4 § eller 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person eller rätt att i Finland använda yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning för den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och på grundval av den utbildning han eller hon genomgått i en stat utanför EU eller EES har beviljats rätt att utöva yrket i fråga i någon annan EU- eller EES-stat, under förutsättning att personen har utövat yrket i en EU- eller EES-stat under minst tre år efter det att rätten beviljades. Såsom yrkeserfarenhet skall således beaktas även sådan yrkeserfarenhet som efter att personens yrkeskvalifikationer först har erkänts i en stat har förvärvats i en annan EU- eller EES-stat. Det föreslås att på beviljande av rätt att utöva yrke tillämpas bestämmelserna i 8 § 4 mom. i lagen, m.a.o. bestämmelserna om den generella ordningen för erkännande, i fråga om vilken beslut om eventuella kompensationsåtgärder dock skall fattas av Rättsskyddscentralen för hälsovården.

12 §. Tillämpning av gemenskapens bestämmelser om erkännande i vissa fall. Tillämpningsområdet för gemenskapslagstiftningen utvidgas i vissa fall på grundval av bestämmelserna i de avtal som Europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater har ingått med andra avtalsparter. Bestämmelserna i yrkeskvalifikationsdirektivet och gemenskapens andra bestämmelser om erkännande skall utöver på EU-stater och deras medborgare även tillämpas på dels de länder som omfattas av EES-avtalet, dvs. Island, Norge och Liechtenstein och deras medborgare, dels på andra sådana stater jämte deras medborgare vilkas ställning baserar sig på avtal som staterna i fråga har ingått med Europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater. Tillämpningsområdet för yrkeskvalifi-

kationsdirektivet och gemenskapens andra bestämmelser om erkännande utvidgas så att det gäller erkännande av yrkeskvalifikationer som schweiziska medborgare förvärvat i Schweiz eller i en EU- eller EES-stat, eftersom bestämmelserna om fri rörlighet för personer ingår i ett avtal som ingåtts mellan å ena sidan Europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater och å andra sidan Schweiziska edsförbundet. Om motsvarande avtal ingås med andra stater kommer lagens tillämpningsområde senare att utvidgas på motsvarande sätt.

Det föreslås att i paragrafen tas in en bestämmelse i vilken konstateras att bestämmelserna i lagens 2 kap. om medborgare i EU- och EES-stater även skall tillämpas på erkännande av yrkeskvalifikationer som grundar sig på ett avtal som Europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart. Bestämmelsen motsvarar i sak bestämmelsen i 14 a § i den gällande lagen.

13 §. Rätt för en tredjelandsmedborgare som har genomgått sin utbildning i en stat utanför EU eller EES. I paragrafen bestäms om de villkor under vilka en person som inte är medborgare i en EU- eller EES-stat och som har genomgått sin utbildning i en stat utanför EU- eller EES-området kan vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården i Finland. De föreslagna bestämmelserna motsvarar i sak bestämmelserna i 13 och 14 § i den gällande lagen till den del de gäller utbildning som tredjelandsmedborgare har genomgått i en stat utanför EU- eller EES-området.

14 §. Specialistkompetens. Paragrafen motsvarar i sak 6 § i den gällande lagen. De begrepp som används i paragrafen har dock setts över så att de överensstämmer med den terminologi som tillämpas i de övriga paragraferna i kapitlet.

14 a §. Bilagor till ansökan. I paragrafen föreslås bestämmelser om de handlingar som skall fogas till de ansökningar som avses i 2 kap. I den gällande lagen eller förordningen om yrkesutbildade personer finns inga bestämmelser om detta.

Det föreslås att i 1 mom. bestäms om de handlingar som skall fogas till ansökan då sökanden har genomgått sin utbildning i Fin-

land. Till ansökan skall fogas en kopia av examensbevis som utfärdats av en läroanstalt eller en kopia av andra bevis på kvalifikationer inom området i fråga och vid behov det utbildningsprogram som följts. Utbildningsprogrammet bör fogas till ansökan särskilt då det är fråga om godkännande av utbildning som föregått erhållande av rätt att använda yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning i fall där utbildningen inte är reglerad.

Det föreslås att i 2 och 3 mom. bestäms om de handlingar som skall fogas till ansökan då utbildningen har genomgått i utlandet. Om de handlingar som skall fogas till en ansökan om erkännande sådana yrkeskvalifikationer som avses i gemenskapsbestämmelserna bestäms i artikel 50 och bilaga VII till yrkeskvalifikationsdirektivet. De föreslagna bestämmelserna motsvarar nämnda bestämmelser. Det intyg som enligt 2 mom. 4 punkten skall krävas i de fall där sökanden har beviljats rätt att utöva yrket i fråga i någon annan stat än Finland hänför sig till bestämmelsen i lagens 37 § 1 mom., enligt vilken en ansökan kan avslås på en sådan grund enligt vilken en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva sitt yrke kan begränsas eller fråntas eller enligt vilken en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning kan förbjudas att använda den i förordningen om yrkesutbildade personer nämnda yrkesbeteckningen för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården. Paragrafens 2 mom. 6 punkten gäller endast ansökningar som avses i 10 § 2 mom. och 13 § i lagen.

Om en handling inte läggs fram i original, skall kopian enligt 4 mom. vara officiellt bestyrkt. I fråga om handlingar som är avfattade på något annat språk än ett nordiskt språk förutsätts dessutom av en auktoriserad translator utförd översättning till finska eller svenska. Enligt 5 mom. kan närmare bestämmelser om ansökan och de handlingar som skall fogas till den vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet. Hänvisningen till förordning av statsrådet betyder i praktiken förordningen om yrkesutbildade personer.

14 b §. Handläggning av ansökan i vissa fall. Det föreslås att i lagen tas in en ny 14 b §, i vilken bestäms om vissa krav som med

stöd av yrkeskvalifikationsdirektivet skall iakttas vid handläggningen av en ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer.

I artikel 51.1. i yrkeskvalifikationsdirektivet har i jämförelse med tidigare gemenskapsbestämmelser tagits in ett nytt krav på att den behöriga myndigheten i den mottagande medlemsstaten skall bekräfta mottagandet av ansökan inom en månad från och med mottagandet och underrätta sökanden om handlingar som eventuellt saknas. Enligt den föreslagna bestämmelsen skall Rättskyddscentralen för hälsovården inom den tid som anges i yrkeskvalifikationsdirektivet underrätta en sökande om de nämnda omständigheterna i de fall där gemenskapens bestämmelser om erkännande gäller, m.a.o. när det är fråga om en ansökan som avses i 6-8 §, 10 § 1 mom., 11 § 5 mom. eller 12 § i lagen.

I artikel 51.2 i yrkeskvalifikationsdirektivet förutsätts att den mottagande medlemsstatens behöriga myndighet inom tre månader efter det att den fullständiga ansökan inkom skall fatta beslut om ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer. Tidsfristen kan förlängas med en månad i fall där på erkännandet av yrkeskvalifikationer skall tillämpas den generella ordningen för erkännande. Bestämmelser om detta har redan ingått i tidigare direktiv. Om den på nämnda bestämmelser baserade handläggningstiden för ansökningar bestäms i 9 § 5 mom., 10 § 2 mom. och 11 § 4 mom. i den gällande lagen.

Det föreslås att kraven på handläggningstid samlas i 14 b §. Vid tillämpning av den generella ordningen för erkännande föreslås att den handläggningstid på högst fyra månader för mottagande av alla nödvändiga handlingar särskilt skall gälla sådana i lagens 8 § och 11 § 5 mom. avsedda ansökningar som alltid omfattas av nämnda ordning för erkännande. Enligt förslaget skall nämnda tid även tillämpas på de i 10 § 1 mom. och 12 § i lagen avsedda situationer där på handläggningen av ansökan tillämpas nämnda ordning för erkännande.

Eftersom de tidsgränser som avses i paragrafen baserar sig på yrkeskvalifikationsdirektivet och hänför sig till tillämpandet av de ordningar för erkännande av yrkeskvalifikationer som avses i gemenskapsbestämmelserna gäller de som sådana inte de ansök-

ningar som avses i lagens 4–5 §, 10 § 2 mom., 11 § 1–4 mom. och 13 §. Däremot omfattas behandlingen av dessa ansökningar av bl.a. den bestämmelse i 23 § 1 mom. i förvaltningslagen (434/2003) enligt vilken ett ärende skall behandlas utan dröjsmål.

18 a §. Språkkunskaper. Det föreslås att till lagen fogas en allmän bestämmelse om den språkkunskap som krävs av en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården. I den gällande lagen bestäms om språkkunskaper endast för sådana tredjelandsmedborgare som har genomgått sin utbildning i utlandet och av vilka krävs bl.a. de tillräckliga språkkunskaper enligt lagens 13 och 14 § för att få tillstånd att utöva yrke, rätt att utöva yrke eller rätt att använda yrkesbeteckning.

Enligt artikel 53 i yrkeskvalifikationsdirektivet skall personer som får sina yrkeskvalifikationer erkända ha nödvändiga språkkunskaper för att utöva yrkesverksamheten i den mottagande medlemsstaten. Bestämmelsen har tagits in avdelning IV i direktivet som innehåller detaljerade bestämmelser om utövande av yrke och inte i t.ex. avdelning III som gäller etableringsfrihet och i vilken bestäms om villkoren för erkännande av yrkeskvalifikationer. Kravet på språkkunskaper kan sålunda inte vara ett villkor för erkännande av yrkeskvalifikationer i fråga om medborgare i EU- och EES-stater. Kravet gäller å andra sidan också personer som temporärt och tillfälligt tillhandahåller tjänster i en annan medlemsstat.

Enligt den föreslagna bestämmelsen skall en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården ha tillräckliga språkkunskaper för de uppgifter han eller hon sköter. Kravet på språkkunskaper har en central ställning med tanke på tryggheten av patientsäkerheten och växelverkan inom vården. Inom hälso- och sjukvården finns dock också uppgifter där en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården inte står i regelbunden kontakt med patienterna, varvid kraven på språkkunskaper kan vara lägre. Den språkkunskap som förutsätts av en yrkesutbildad person beror således alltid på de uppgifter som personen i fråga sköter. Likaså är frågan om vilka språk som krävs av personen i fråga beroende av arbetsuppgifterna. Sålunda är kraven på språkkunskaper för en yrkesutbildad person som är

verksam vid en hälsocentral i en enspråkig kommun olika i en finskspråkig och i en svenskspråkig kommun. Det föreslås att språkkunskaper som inte uppfyller de föreslagna kraven på språkkunskaper skall kunna beaktas i samband med i 5 kap. avsedda styrnings- och tillsynsuppgifter.

Det föreslås att bestämmelsen tas in i en ny 18 a § som fogas till lagen.

24 b §. Utlämnande av uppgifter ur centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. I 1 mom. föreslås en sådan terminologisk ändring i syfte att göra bestämmelsen mer informativ att vid sidan om EES-staterna skall även nämnas EU-staterna.

26 §. Påföljder av felaktigt förfarande. Enligt 1 mom. skall Rättsskyddscentralen för hälsovården bl.a. i fall där en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården försummar en skyldighet enligt 15-21 § i lagen eller om en läkare eller tandläkare försummar en skyldighet enligt 15-23 § i lagen meddela personen i fråga närmare föreskrifter och anvisningar för yrkesutövningen, för en bestämd tid eller tills vidare begränsa en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva yrket, för en bestämd tid eller tills vidare frånta en legitimerad yrkesutbildad person rätten att utöva yrket, för en bestämd tid eller tills vidare förbjuda en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning att använda i förordning avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården eller återkalla den rätt att utöva yrke som beviljats en yrkesutbildad person. Det föreslås att bestämmelserna i momentet kompletteras så att i de hänvisningar till paragrafer som anges i 1 mom. även skall nämnas 18 a § om kravet på språkkunskaper som föreslås bli fogad till lagen. Det föreslås att i d punkten görs även en teknisk ändring så att i fråga om definitionen av yrkesbeteckningar i momentet skall hänvisas till förordning av statsrådet. Det föreslås att paragrafens 1 mom. för klarhetens skull fördelas i två moment. Sakinnehållet ändras inte. Det nuvarande 2 mom. blir 3 mom.

37 §. Avslag på ansökan om rätt att utöva yrke eller använda yrkesbeteckning. Enligt den gällande lagen kan Rättsskyddscentralen för hälsovården avslå en ansökan om rätt att

utöva yrke enligt 4 § 1 mom., 5 §, 9 § 1 mom., 10 § och 11 § 1 mom. endast på sådan grund enligt vilken en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva sitt yrke kan begränsas eller fråntas.

Det föreslås att tillämpningsområdet för bestämmelsen utvidgas så att den utöver ansökningar om legitimering av yrkesutövare även skall gälla ansökningar som baserar sig på gemenskapens bestämmelser om erkännande och som gäller rätten att använda yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning. Då kan ansökan avslås endast på den grund enligt vilken en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning på grundval av bestämmelserna i 5 kap. i lagen om yrkesutbildade personer kan förbjudas att använda nämnda yrkesbeteckning.

Det föreslås att paragrafen dessutom ändras uttrycksmässigt så att av den klart framgår att ett positivt beslut förutsätter att de villkor för beviljande av nämnda rätt som anges i respektive bestämmelser om detta uppfylls.

39 §. Ändringssökande. I 2 mom. föreskrivs på basis av gemenskapsbestämmelserna att i situationer där en ansökan skall avgöras inom en utsatt tid får sökanden anföra besvär om att myndigheten har försummat att meddela beslut inom utsatt tid, varvid försummelsen att fatta beslut jämföras med ett beslut om avslag av ansökan.

I yrkeskvalifikationsdirektivet ingår bestämmelserna om detta i artikel 51.3. I momentet föreslås en teknisk ändring genom vilken hänvisningen till bestämmelserna i 9 § 5 mom., 10 § 2 mom. och 11 § 4 mom. i den gällande lagen ersätts med en hänvisning till bestämmelserna i den föreslagna 14 b §. Dessutom föreslås vissa små tekniska ändringar i ordalydelsen.

2. Närmare bestämmelser

I den föreslagna lagen ingår vissa nya bestämmelser om bemyndigande med stöd av vilka man genom förordning av statsrådet närmare kan bestämma om innehållet i respektive lagbestämmelse. Med stöd av bestämmelsen om bemyndigande i 8 § 3 mom. i lagförslaget är avsikten att om anpassningsperioden, lämplighetsprovet och instanser

som verkställer lämplighetsprovet närmare föreskrivs genom statsrådets förordning. Det föreslås att på de kompensationsåtgärder som hänför sig till den generella ordningen för erkännande skall med stöd av 8 § 3 mom. i lagen utöver paragrafens bestämmelser även tillämpas bestämmelserna i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer och den statsrådsförordning som utfärdas med stöd av den.

Avsikten är att man med stöd av bemyndigandet i den föreslagna 9 § 2 mom. genom förordningen om yrkesutbildade personer kan utfärda närmare bestämmelser om lämnande av anmälan om temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster och om de handlingar som skall fogas till den. Det föreslås att det till förordningen om yrkesutbildade personer också skall tas in bestämmelser på basis av vilka Rättsskyddscentralen för hälsovården kan kräva att en i lagens 11 § 3 mom. avsedd medborgare i en EU- eller EES-stat som har genomgått sin specialist- eller specialtandläkarutbildning i en stat utanför EU eller EES vid behov skall avlägga tilläggsstudier eller delta i förhör så att personens kvalifikationer överensstämmer med motsvarande utbildning i Finland. I förordningen om yrkesutbildade personer kan med stöd av den föreslagna 14 a § 5 mom. även tas in närmare bestämmelser om ansökan om erkännande eller godkännande av yrkeskvalifikationer och om de handlingar som skall fogas till den.

3. Ikraftträdande

De ändringar av lagstiftningen som yrkeskvalifikationsdirektivet förutsätter skall sättas i kraft senast den 20 oktober 2007. Lagen föreslås därför träda i kraft den 20 oktober 2007. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

I den föreslagna lagen finns i analogi med de gällande bestämmelserna ett flertal bestämmelser enligt vilka det förutsätts att för utövande av ett yrke som avses i lagen eller

förordningen om yrkesutbildade personer förutsätts att Rättsskyddscentralen för hälsovården har beviljat legitimering, tillstånd eller rätt att använda yrkesbeteckning. Däremot föreslås att temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster enligt 9 § skall förutsätta förhandsanmälan och dessutom skall Rättsskyddscentralen för hälsovården kunna kontrollera yrkeskvalifikationerna hos andra yrkesutövare än de som omfattas av det automatiska erkännandet av yrkeskvalifikationer.

Enligt 18 § 1 mom. i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. I detaljmotiveringen till regeringens proposition gällande revideringen av de grundläggande fri- och rättigheterna (RP 309/1993) har konstaterats att ovan nämnda rätt naturligtvis berörs av vissa faktiska och juridiska begränsningar. Med orden ”i enlighet med lag” hänvisas enligt motiveringen till möjligheten att genom lag begränsa den rättighet som tryggas i bestämmelsen. I motiveringen har som en begränsningsgrund i syfte att skydda hälsan och säkerheten angetts kravet på tillstånd för utövande av näringen. Även grundlagsutskottet har ansett att tillståndsplikten för näringsverksamhet kan tillämpas på särskilda grunder (GrUU 19/2002 rd).

Systemet för tillsyn över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården är ett av de system som begränsar friheten att utöva yrke och bedriva näring. Syftet med tillsynen över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården är att trygga rättigheterna för patienter som använder hälso- och sjukvårdstjänster samt deras hälsa och säkerhet. De tillståndsförfaranden som avses i de föreslagna bestämmelserna och de andra nämnda förfarandena för förhandstillsyn är nödvändiga för att uppnå nämnda syften.

På grundval av de bemyndiganden som ingår i 9 § 2 mom. och 14 a § 5 mom. föreslås att om lämnande av anmälan om temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster och de handlingar som skall fogas till den samt om ansökan om erkännande eller godkännande av yrkeskvalifikationer och de handlingar som skall fogas till den kan närmare bestämmelser vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet. Det föreslås

att de bestämmelser som tas in i förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården är av teknisk natur och att i dem inte skall föreskrivas om grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter.

Med stöd av vad som anförts ovan anses att

den i propositionen föreslagna lagen kan stiftas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

Lag**om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 juni 1994 om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) 2 § 1 mom. 2 punkten och 3 mom., 2 kap, 24 b § 1 mom., 26 och 37 § samt 39 § 2 mom.,
 av dem 2 kap. sådant det lyder jämte ändringar, 24 b § 1 mom. och 26 § sådana de lyder i lag 1030/2000, samt
fogas till 2 § ett nytt 4 mom., till lagen en ny 3 § i stället för den 3 § som upphävts genom nämnda lag 1030/2000 samt till lagen en ny 18 a § som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

2 §

Yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

I denna lag avses med *yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården*:

2) den som med stöd av denna lag har rätt att använda i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården (*yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning*).

Utän hinder av 2 mom. kan även den som studerar för yrket i fråga sköta en legitimerad yrkesutbildad persons uppgifter under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga. På en sådan studerande tillämpas då i tillämpliga delar vad som nedan i denna lag föreskrivs om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. Om förutsättningar att sköta en legitimerad yrkesutbildad persons uppgifter föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet.

En tjänsteleverantör enligt 9 § får utan hinder av 2 mom. temporärt och tillfälligt sköta legitimerade yrkesutbildade personers uppgifter eller temporärt och tillfälligt använda yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning. På tjänsteleverantören tillämpas då vad som nedan i denna lag föreskrivs om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.

3 §

Andra nordiska medborgares rätt att vara verksamma som yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i Finland

I fråga om nordiska medborgares rätt att vara verksamma som yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i Finland gäller vad som bestäms i överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso- och sjukvårdspersonal och veterinärer (FördrS 2/1994).

2 kap.

Rätt att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården

Person som har genomgått sin utbildning i Finland

4 §

Rätt att utöva läkar-, tandläkar-, specialist- och specialtandläkar yrket på grundval av utbildning som genomgåts i Finland

En person som i Finland har genomgått grundutbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga, vid en sådan verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som avses i 2 § 4 punkten i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) eller en sådan verksamhetsenhet inom socialvården som avses i 24 § socialvårdslagen (710/1982).

En läkare som i Finland har genomgått särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare eller motsvarande i förordning av statsrådet avsedd utbildning beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att självständigt utöva allmänläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person. På motsvarande sätt beviljar Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan en tandläkare som i Finland har fullgjort den praktiska tjänstgöring som föreskrivs genom förordning av statsrådet rätt att självständigt utöva tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

En person som i Finland avlagt en examen som avses i förordning av statsrådet beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

5 §

Rätt att utöva vissa andra yrken inom social- och hälsovården och rätt att använda yrkesbeteckning på grundval av utbildning som genomgåts i Finland

En person som i Finland har genomgått en utbildning som leder till provisors-, psykolog-, talterapeut-, näringsterapeut-, farmaceut-, sjukskötar-, barnmorske-, hälsovårdar-, fysioterapeut-, laboratorieskötar-, röntgen-skötar-, munhygienist-, ergoterapeut-, optiker- eller tandteknikeryrket beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva yrket i fråga som legitimerad yrkesutbildad person.

En person som i Finland har genomgått en utbildning som leder till ett i förordning av statsrådet avsett yrke har rätt att använda yrkesbeteckningen i fråga. Om den utbildning som leder till yrket i fråga inte har reglerats, får yrkesbeteckningen användas under förutsättning att Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan har godkänt utbildningen enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Person som har genomgått sin utbildning i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

6 §

Rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket med stöd av principen om automatiskt erkännande

Den som är medborgare i en stat inom Europeiska unionen (EU-stat) eller en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat) och som har avlagt grundexamen för läkare eller tandläkare i någon annan EU- eller EES-stat än Finland beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga, vid en sådan verksamhetsenhet som avses i 4 § 1 mom.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av en utbildning i någon annan EU- eller EES-stat än Finland, vilken motsvarar särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare eller utbildning för tandläkare, i staten i fråga har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på formella kvalifikationer som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att självständigt vara verksam som allmänläkare eller tandläkare, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att självständigt utöva allmänläkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person i Finland.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av en utbildning i någon annan EU- eller EES-stat än Finland i staten i fråga har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på formella kvalifikationer som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att självständigt utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person i Finland inom de specialistkompetensområden för läkare och tandläkare som nämns i gemenskapens bestämmelser om erkännande och gäller i Finland.

I denna lag avses med gemenskapens regler för erkännande bestämmelserna i yrkeskvalifikationsdirektivet (2005/36/EG) och de bestämmelser i kommissionens förordningar som ansluter sig till genomförandet av direktivet.

7 §

Rätt att utöva provisors-, sjukskötar- eller barnmorskeyrket med stöd av principen om automatiskt erkännande

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning som han eller hon har genomgått i någon annan EU- eller EES-stat än Finland i denna stat har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på

formella kvalifikationer, som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att självständigt vara verksam som provisor, sjukskötare eller barnmorska beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva provisors-, sjukskötar- eller barnmorskeyrket som legitimerad yrkesutbildad person i Finland.

8 §

Rätt att utöva yrken inom social- och hälsovården och rätt att använda yrkesbeteckning med stöd av den generella ordningen för erkännande

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått i någon annan EU- eller EES-stat än Finland i denna stat har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett examensbevis eller något annat utbildningsbevis, som skall ges samma innebörd, som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva psykolog-, talterapeut-, näringsterapeut-, farmaceut-, hälsovårdar-, fysioterapeut-, laboratorieskötar-, röntgenskötar-, munhygienist-, ergoterapeut-, optiker- eller tandteknikeryrket, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva yrkena i fråga som legitimerad yrkesutbildad person i Finland.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått i någon annan EU- eller EES-stat än Finland i denna stat har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett sådant examensbevis eller annat utbildningsbevis, vilket skall ges samma innebörd, som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva yrkena i fråga, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. har Rättsskyddscentralen för hälsovården möjligheten att för sökanden bestämma en anpassningsperiod eller ett lämplighetsprov på det sätt som anges i lagen om erkännande av

yrkeskvalifikationer (/). Sökanden får välja om han eller hon vill slutföra en anpassningsperiod eller genomgå ett lämplighetsprov som kompensationsåtgärd. Om anpassningsperioden och lämplighetsprovet stadgas närmare genom statsrådets förordning. För lämplighetsprovet uppbärs avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Om en medborgare i en EU- eller EES-stat som har genomgått utbildning för läkare, tandläkare, provisor, sjukskötare eller barnmorska i en EU- eller EES-stat inte uppfyller villkoren för automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer av en orsak som nämns i gemenskapens bestämmelser om erkännande, tillämpas 3 mom. på honom eller henne. Om en kompensationsåtgärd krävs av sökanden, kan Rättsskyddscentralen för hälsovården dock bestämma om sökanden skall slutföra en anpassningsperiod eller genomgå ett lämplighetsprov.

9 §

Temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster

En yrkesutövare som är lagligen etablerad i en EU- eller EES-stat och som har laglig rätt att självständigt utöva ett yrke enligt 6 – 8 § i denna lag, kan i Finland tillfälligt och temporärt tillhandahålla tjänster inom ramen för yrket i fråga. Han eller hon skall dock göra en skriftlig förhandsanmälan till Rättsskyddscentralen för hälsovården, när han eller hon tillfälligt och temporärt i Finland börjar tillhandahålla tjänster inom ramen för sitt yrke. Detsamma gäller en medborgare i en EU- eller EES-stat, som har laglig rätt att i någon annan EU- eller EES-stat än Finland självständigt utöva ett i förordning av statsrådet avsett yrke för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning, om han eller hon vill använda en i förordning av statsrådet

avsedd yrkesbeteckning, för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning när han eller hon tillfälligt och temporärt i Finland tillhandahåller tjänster inom ramen för sitt yrke.

Anmälan är i kraft ett år och skall förnyas om personen har för avsikt att fortsätta tillhandahålla tjänster. När en person har för avsikt att tillhandahålla tjänster första gången skall till anmälan bifogas handlingar som visar att tjänsteleverantören har rätt att lagligt verka i etableringslandet och uppfyller övriga villkor för tillhandahållande av tjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer. Om en omständighet som påverkar rätten att tillhandahålla tjänster ändras på ett avgörande sätt skall tjänsteleverantören lämna in handlingar om detta till Rättsskyddscentralen för hälsovården. Närmare bestämmelser om lämnande av anmälan och de handlingar som skall bifogas till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

För att säkerställa patientsäkerheten får Rättsskyddscentralen för hälsovården kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls första gången. Kontrollen av yrkeskvalifikationer gäller dock inte de yrkesutövare som avses i 6 och 7 § och som omfattas av det automatiska erkännandet av yrkeskvalifikationer. Rättsskyddscentralen för hälsovården skall besluta om resultatet av kontrollen inom en månad från det att anmälan om tillhandahållande av tjänster och de handlingar som har fogats till anmälan har mottagits, eller inom motsvarande tid meddela tjänsteleverantören att yrkeskvalifikationerna inte kontrolleras eller att ytterligare utredningar i ärendet behövs. Om ärendets avgörande förutsätter ytterligare utredningar skall beslutet om resultatet av kontrollen av yrkeskvalifikationerna fattas inom två månader från det att tillräcklig utredning har mottagits. Tillhandahållandet av tjänster kan påbörjas om beslut inte har fattats eller meddelande inte har lämnats inom den tid som avses ovan.

Om väsentlig skillnad föreligger mellan den utbildning som tjänsteleverantören genomgått och den utbildning som förutsätts för utövande av yrket i fråga i Finland skall, i den mån denna skillnad äventyrar patientsä-

kerheten, Rättsskyddscentralen för hälsovården erbjuda tjänsteleverantören möjlighet att genom lämplighetsprov bevisa att han eller hon förvärvat den kunskap eller kompetens som fattas. Möjligheten att bevisa yrkeskvalifikationer skall erbjudas så att tillhandahållandet av tjänster kan påbörjas inom en månad från det att beslutet om kontroll av yrkeskvalifikationer har fattats.

Efter det att tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer har kontrollerats skall en yrkesbeteckning som avses i denna lag eller förordning av statsrådet användas när tjänster tillhandahålls. På motsvarande sätt skall yrkesutövare som omfattas av det automatiska erkännandet av yrkeskvalifikationer använda en yrkesbeteckning som avses i denna lag när de erbjuder tjänster enligt denna paragraf. Om Rättsskyddscentralen för hälsovården har avstått från att kontrollera yrkeskvalifikationer, skall vid användning av en yrkesbeteckning tillämpas vad som föreskrivs i lagen om erkännande av yrkesbeteckningar.

10 §

En tredjelandsmedborgare som har genomgått sin utbildning i en EU- eller EES-stat

Bestämmelserna i 6 – 9 § tillämpas också på erkännande av yrkeskvalifikationer och tillhandahållande av tjänster som grundar sig på gemenskapens lagstiftning om ställningen för andra än medborgare i EU- eller EES-staterna, när en medborgare av en sådan stat har genomgått sin huvudsakliga utbildning i en EU- eller EES-stat.

Rättsskyddscentralen för hälsovården kan av särskilda skäl och på de villkor som den bestämmer bevilja någon annan än en i 1 mom. avsedd medborgare från en annan stat än en EU- eller EES-stat, som har genomgått sin utbildning i en EU- eller EES-stat, tillstånd att utöva yrke i de uppgifter som avses i 4 § eller 5 § 1 mom. eller rätt att i Finland vara verksam som legitimerad yrkesutbildad person, under förutsättning att sökanden har

den kompetens som uppgiften förutsätter och som föreskrivs genom förordning av statsrådet samt tillräckliga språkkunskaper. På motsvarande sätt kan Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan bevilja någon annan än en i 1 mom. avsedd medborgare från en annan stat än en EES-stat, som i en EU- eller EES-stat har genomgått en sådan utbildning som leder till ett i förordning av statsrådet avsett yrke och som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, under förutsättning att sökanden har sådana språkkunskaper som uppgiften förutsätter.

Förutsättningar för en person som har genomgått sin utbildning i en stat utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet att vara verksam som yrkesutbildad person

11 §

Erkännande av utbildning som en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått i en stat utanför EU eller EES

En medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en av Rättsskyddscentralen för hälsovården godkänd utbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva yrket i fråga som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga, vid en sådan verksamhetsenhet som avses i 4 § 1 mom. En i 1 mom. avsedd läkare, som har genomgått särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare enligt 4 § 2 mom. eller en motsvarande utbildning i en stat utanför EU eller EES som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland självständigt utöva allmänläkaryrket som legitimerad yrkesutbil-

dad person. På motsvarande sätt beviljar Rättsskyddscentralen för hälsovården en i 1 mom. avsedd tandläkare som har fullgjort den praktiska tjänstgöring som avses i 4 § 2 mom. rätt att i Finland självständigt utöva yrket som legitimerad tandläkare.

Rättsskyddscentralen för hälsovården beviljar på ansökan rätt att i Finland utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som en legitimerad yrkesutbildad person i de specialiteter som gäller i Finland för den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som har sådan motsvarande utbildning i en stat utanför EU eller EES som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt och som har bevisat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav genom förordning av statsrådet.

En medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en motsvarande av Rättsskyddscentralen för hälsovården godkänd utbildning och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva ett i 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person. En medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en utbildning som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, beviljas på motsvarande sätt av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

Utan hinder av bestämmelserna i 1 – 4 mom. beviljar Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva ett i 4 § eller 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person eller rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården för den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått i en stat utanför EU eller EES i någon annan EU- eller EES-stat än Finland har beviljats rätt att utöva yrket i fråga, under förutsättning att personen har utövat yrket i en EU- eller EES-stat under

minst tre år efter det att rätten beviljades. Vid beviljandet av rätt tillämpas vad som föreskrivs i 8 § 4 mom.

12 §

Tillämpning av gemenskapens bestämmelser om erkännande i vissa fall

Bestämmelserna i detta kapitel om medborgare i EU- och EES-stater tillämpas också på erkännande av yrkeskvalifikationer, som grundar sig på ett avtal som Europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart.

13 §

En tredjelandsmedborgare som har genomgått sin utbildning i en stat utanför EU eller EES

Rättsskyddscentralen för hälsovården kan av särskilda skäl och på de villkor som den bestämmer bevilja en person, som inte är medborgare i en EU- eller EES-stat och som har genomgått sin utbildning i en stat utanför EU eller EES, tillstånd att utöva yrke i de uppgifter som avses i 4 § eller 5 § 1 mom. eller rätt att i Finland vara verksam som legitimerad yrkesutbildad person, under förutsättning att sökanden har den kompetens som uppgiften förutsätter och som föreskrivs genom förordning av statsrådet samt tillräckliga språkkunskaper. På motsvarande sätt kan en person som inte är medborgare i en EU- eller EES-stat och som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en sådan utbildning som leder till ett i förordning av statsrådet avsett yrke och som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan beviljas rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, under förutsättning att sökanden har sådana språkkunskaper som uppgiften förutsätter.

Gemensamma bestämmelser

14 §

Specialistkompetens

Legitimerad yrkesutbildad person med specialistkompetens är en finsk medborgare eller en utlänning som i Finland har genomgått en utbildning som ger specialistkompetens, eller en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan EU- eller EES-stat som i någon annan EU- eller EES-stat än Finland har genomgått sådan utbildning som ger annan specialistkompetens än den som nämns i 6 § 3 mom. eller som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en utbildning som ger specialistkompetens och som Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan har godkänt. Dessutom krävs att personen i fråga har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

14 a §

Bilagor till ansökan

Till den ansökan som avses i 4 och 5 § skall bifogas en kopia av examensbevis som utfärdats av en läroanstalt eller en kopia av andra bevis på kvalifikationer inom området i fråga och vid behov det utbildningsprogram som genomförts.

Till andra ansökningar än sådana ansökningar om erkännande eller godkännande av yrkeskvalifikationer som avses i 1 mom. skall följande handlingar bifogas:

- 1) bevis på sökandens medborgarskap,
- 2) kopior på bevis på formella kvalifikationer eller en kopia på ett bevis över utbildning som ger rätt att utöva det yrke som avses,
- 3) i fråga om utbildning som genomgått i en EU- eller EES-stat och som omfattas av principen om automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer, ett intyg av den behöriga myndigheten i sökandens ursprungsmedlemsstat över att de givna handlingarna om utbildningen är sådana handlingar som avses

i gemenskapens bestämmelser om erkännande,

4) om sökanden har beviljats rätt att utöva yrket i fråga i någon annan stat än Finland, ett intyg som den behöriga myndigheten i den berörda staten har utfärdat högst tre månader tidigare över att denna rätt inte har begränsats eller att den inte har fråntagits på grund av grovt felaktigt förfarande i yrkesutövningen eller av andra motsvarande skäl,

5) vid behov ett intyg om yrkeserfarenhet,

6) i de fall som avses i 10 § 2 mom. och 13 §, ett intyg över språkkunskaper och över att sökanden har genomfört de tilläggsstudier och genomgått det förhör som eventuellt krävs,

I de fall som avses i 2 mom. skall sökanden dessutom på begäran av Rättsskyddscentralen för hälsovården lämna upplysningar om sin utbildning så att rättsskyddscentralen kan fastställa förekomsten av eventuella väsentliga skillnader i förhållande till den utbildning som krävs i Finland.

Om en kopia av en handling läggs fram, skall kopian vara officiellt bestyrkt. Av handlingar som är avfattade på något annat språk än ett nordiskt språk skall till ansökan bifogas översättningar till finska eller svenska översatta av en auktoriserad translator.

Närmare bestämmelser om ansökan och de handlingar som skall bifogas till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 b §

Handläggning av ansökan i vissa fall

Rättsskyddscentralen för hälsovården skall underrätta en sökande som avses i 6 – 8 §, 10 § 1 mom., 11 § 4 mom. och 12 § om att dennes handlingar mottagits samt om handlingar som eventuellt saknas inom en månad från mottagandet av handlingarna. Ansökan skall avgöras senast inom tre månader efter det att alla nödvändiga handlingar har mottagits. När den generella ordningen för erkännande enligt gemenskapens bestämmelser om erkännande tillämpas på handläggningen av ansökan skall dock ansökan avgöras senast inom fyra månader efter det att alla nödvändiga handlingar har mottagits.

18 a §

Språkkunskaper

En yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården skall ha tillräckliga språkkunskaper som uppgifterna han eller hon sköter och de förutsätter.

24 b §

Utlämnande av uppgifter ur centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

Rättsskyddscentralen för hälsovården skall utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som avses i 24 a § 2 mom. till länsstyrelserna för skötseln av deras i lag föreskrivna tillsynsuppgifter samt till myndigheter i en EU- eller EES-stat för skötseln av uppgifter i anslutning till beviljande av och tillsyn över rätt eller tillstånd för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att utöva yrke. Rättsskyddscentralen för hälsovården skall utan hinder av sekretessbestämmelserna till social- och hälsovårdsministeriet lämna ut uppgifter som avses i 24 a § 4 mom. för skötseln av uppgifter enligt beredskapslagen.

26 §

Påföljder av felaktigt förfarande

Rättsskyddscentralen för hälsovården kan ge en yrkesutbildad person en påföljd för felaktigt förfarande om den yrkesutbildade personen inom hälso- och sjukvården

1) försummar någon skyldighet enligt 15, 15 a, 16–18 §, 18 a § eller 19 – 21 § eller en läkare eller tandläkare försummar någon skyldighet enligt 15, 15 a, 16 – 18 §, 18 a § eller 19 – 23 §,

2) fullgör sådana uppgifter för vilka hans eller hennes utbildning eller yrkesskicklighet skall anses otillräcklig eller hans eller hennes verksamhetsmöjligheter begränsade, eller

3) annars handlar felaktigt eller klandervärt,

Rättsskyddscentralen för hälsovården kan i de fall som nämns i 1 mom.

1) meddela personen i fråga närmare föreskrifter och anvisningar för yrkesutövningen,

2) för en bestämd tid eller tills vidare begränsa en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva yrket,

3) för en bestämd tid eller tills vidare frånta en legitimerad yrkesutbildad person rätten att utöva yrket,

4) för en bestämd tid eller tills vidare förbjuda en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning att använda i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, eller

5) återkalla den rätt att utöva yrket som beviljats en yrkesutbildad person.

37 §

Avslag på ansökan om rätt att utöva yrke eller använda yrkesbeteckning

Om sökanden uppfyller de krav som anges i 4 §, 5 § 1 mom., 6 - 8 §, 10 § 1 mom., eller 11 - 12 §, kan Rättsskyddscentralen för hälsovården avslå en ansökan endast på sådan grund enligt vilken en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva sitt yrke kan begränsas eller fråntas eller en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning kan förbjudas att använda i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

39 §

Ändringsökande

Om Rättsskyddscentralen för hälsovården inte har meddelat beslut inom den tid som anges i 14 b §, får sökanden anföra besvär. Besvären anses då rikta sig mot ett beslut om avslag av ansökan. Sådana besvär kan anföras tills ett beslut har meddelats. Rättsskyddscentralen för hälsovården skall underätta besvärsmyndigheten om att beslut har meddelats. Beträffande anförande av besvär

enligt detta moment och behandlingen av
dem gäller i övrigt i tillämpliga delar vad
som föreskrivs i 1 mom.

Denna lag träder i kraft den 200 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

Helsingfors den 25 maj 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Lag**om ändring av lagen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 28 juni 1994 om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (559/1994) 2 § 1 mom. 2 punkten och 3 mom., 2 kap, 24 b § 1 mom., 26 och 37 § samt 39 § 2 mom.,
av dem 2 kap. sådant det lyder jämte ändringar, 24 b § 1 mom. och 26 § sådana de lyder i lag 1030/2000, samt
fogas till 2 § ett nytt 4 mom., till lagen en ny 3 § i stället för den 3 § som upphävts genom nämnda lag 1030/2000 samt till lagen en ny 18 a § som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

Allmänna stadganden

2 §

Yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

I denna lag avses med yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården

2) den som med stöd av denna lag har rätt att använda i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården (*yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning*).

Utan hinder av 2 mom. kan även den som studerar för ifrågavarande yrke vara verksam i en legitimerad yrkesutbildad persons uppgifter så som närmare stadgas genom förordning. På en sådan studerande tillämpas därvid i tillämpliga delar vad som nedan i denna lag stadgas om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.

Föreslagen lydelse

1 kap.

Allmänna stadganden

2 §

Yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

I denna lag avses med *yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården*:

2) den som med stöd av denna lag har rätt att använda i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården (*yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning*).

Utan hinder av 2 mom. kan även den som studerar för yrket i fråga sköta en legitimerad yrkesutbildad persons uppgifter under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga. På en sådan studerande tillämpas då i tillämpliga delar vad som nedan i denna lag föreskrivs om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården. Om förutsättningar att sköta en legitimerad yrkesutbildad persons uppgifter föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet.

En tjänsteleverantör enligt 9 § får utan hinder av 2 mom. temporärt och tillfälligt sköta legitimerade yrkesutbildade perso-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

ners uppgifter eller temporärt och tillfälligt använda yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning. På tjänsteleverantören tillämpas då vad som nedan i denna lag föreskrivs om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården.

3 §

3 §

Andra nordiska medborgares rätt att vara verksamma som yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i Finland

I fråga om nordiska medborgares rätt att vara verksamma som yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i Finland gäller vad som bestäms i överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso- och sjukvårdspersonal och veterinärer (FördrS 2/1994).

2 kap.

2 kap.

Rätt att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården

Rätt att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården

Rätt för en finsk medborgare och en medborgare i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som har genomgått sin utbildning i Finland eller utomlands samt för en annan utlänning som har genomgått sin utbildning i Finland att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården

Person som har genomgått sin utbildning i Finland

4 §

4 §

Rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person och som specialist eller specialtandläkare

Rätt att utöva läkar-, tandläkar-, specialist- och specialtandläkaryrket på grundval av utbildning som genomgått i Finland

Rättsskyddscentralen för hälsovården beviljar på ansökan rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva det ifrågavarande yrket, vid en sådan verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som avses i 2 § 4 punkten

En person som i Finland har genomgått grundutbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket

lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) eller en sådan verksamhetsenhet inom socialvården som avses i 24 § socialvårdslagen (710/1982).

Rätt beviljas en finsk medborgare eller en utlänning som i Finland har genomgått grundutbildning som leder till ifrågavarande yrke eller en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) som i en stat utanför EES har genomgått av rättsskyddscentralen godkänd motsvarande utbildning och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra i förordning bestämda behörighetsvillkor.

En i 1 mom. avsedd läkare som i Finland har genomgått särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare eller motsvarande utbildning som föreskrivs genom förordning, eller som i en stat utanför EES har genomgått motsvarande utbildning som rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan har godkänt, beviljas av rättsskyddscentralen på ansökan rätt att såsom legitimerad yrkesutbildad person självständigt vara verksam som allmänläkare.

En i 1 mom. avsedd tandläkare som har fullgjort den praktiska tjänstgöring som föreskrivs genom förordning beviljas av rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att självständigt utöva tandläkaryrket såsom legitimerad tandläkare.

En finsk medborgare eller en utlänning som avlagt i 8 § förordningen om yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården (1564/1994) avsedd examen i Finland beviljas av rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket såsom legitimerad yrkesutbildad person.

5 §

Rätt att utöva vissa andra yrken inom social- och hälsovården som legitimerad yrkesutbildad person

En finsk medborgare eller en utlänning som i Finland har genomgått en utbildning som leder till ifrågavarande yrke eller en finsk medborgare eller en medborgare i nå-

i fråga, vid en sådan verksamhetsenhet för hälso- och sjukvård som avses i 2 § 4 punkten i lagen om patientens ställning och rättigheter (785/1992) eller en sådan verksamhetsenhet inom socialvården som avses i 24 § socialvårdslagen (710/1982).

En läkare som i Finland har genomgått särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare eller motsvarande i förordning av statsrådet avsedd utbildning beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att självständigt utöva allmänläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person. På motsvarande sätt beviljar Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan en tandläkare som i Finland har fullgjort den praktiska tjänstgöring som föreskrivs genom förordning av statsrådet rätt att självständigt utöva tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

En person som i Finland avlagt en examen som avses i förordning av statsrådet beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person.

5 §

Rätt att utöva vissa andra yrken inom social- och hälsovården och rätt att använda yrkesbeteckning på grundval av utbildning som genomgått i Finland

En person som i Finland har genomgått en utbildning som leder till provisors-, psykolog-, talterapeut-, näringsterapeut-, farmaceut-, sjukskötar-, barnmorske-, hälso-

Gällande lydelse

gon annan stat inom EES som i en stat utanför EES har genomgått motsvarande utbildning som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva provisorsyrket, psykolog-, talterapeut-, näringsterapeut-, farmaceut-, sjukskötar-, barnmorske-, hälsovårdar-, fysioterapeut-, laboratorieskötar-, röntgenskötar-, munhygienist-, ergoterapeut-, optiker- eller tandteknikeryrket såsom legitimerad yrkesutbildad person. Dessutom krävs att personen i fråga har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra genom förordning av statsrådet bestämda behörighetsvillkor.

6 §

Specialistkompetens

Legitimerad yrkesutbildad person med specialistkompetens är en finsk medborgare eller en utlänning som i Finland har genomgått en utbildning som ger specialistkompetens eller en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan stat inom EES som i någon annan stat inom EES har genomgått sådan utbildning som ger annan specialistkompetens än den som nämns i 9 § 3 mom. eller som i en stat utanför EES har genomgått en utbildning som ger specialistkompetens, som rättsskyddscentralen

Föreslagen lydelse

vårdar-, fysioterapeut-, laboratorieskötar-, röntgenskötar-, munhygienist-, ergoterapeut-, optiker- eller tandteknikeryrket beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva yrket i fråga som legitimerad yrkesutbildad person.

En person som i Finland har genomgått en utbildning som leder till ett i förordning av statsrådet avsett yrke har rätt att använda yrkesbeteckningen i fråga. Om den utbildning som leder till yrket i fråga inte har reglerats får yrkesbeteckningen användas under förutsättning att Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan har godkänt utbildningen enligt vad som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Person som har genomgått sin utbildning i någon annan stat inom Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

6 §

Rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person med stöd av principen om automatiskt erkännande

Den som är medborgare i en stat inom Europeiska unionen (EU-stat) eller en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-stat) och som har avlagt grundexamen för läkare eller tandläkare i någon annan EU- eller EES-stat än Finland beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkesutbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga

för hälsovården på ansökan har godkänt. Härtill krävs att personen i fråga har visat att han uppfyller eventuella andra i förordning bestämda behörighetsvillkor.

ga, vid en sådan verksamhetsenhet som avses i 4 § 1 mom.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av en utbildning i någon annan EU- eller EES-stat än Finland, vilken motsvarar särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare eller utbildning för tandläkare, i staten i fråga har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på formella kvalifikationer som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att självständigt vara verksam som allmänläkare eller tandläkare, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att självständigt utöva allmänläkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person i Finland.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av en utbildning i någon annan EU- eller EES-stat än Finland i staten i fråga har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på formella kvalifikationer som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva specialist- eller specialtandläkaryrket, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att självständigt utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person i Finland inom de specialistkompetensområden för läkare och tandläkare som nämns i gemenskapens bestämmelser om erkännande och gäller i Finland.

I denna lag avses med gemenskapens regler för erkännande bestämmelserna i yrkeskvalifikationsdirektivet (2005/36/EG) och de bestämmelser i kommissionens förordningar som ansluter sig till genomförandet av direktivet.

7 §

Rätt att använda yrkesbeteckning

Rätt att använda i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården har en finsk medborgare eller en utlänning som i Fin-

7 §

Rätt att utöva provisors-, sjukskötar- eller barnmorskeyrket med stöd av principen om automatiskt erkännande

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning som han eller hon har genomgått i någon annan EU- eller EES-stat än Finland

Gällande lydelse

land eller någon annan stat inom EES har genomgått sådan utbildning som leder till ifrågavarande yrke eller motsvarande utbildning, eller en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan stat inom EES som i en stat utanför EES har genomgått motsvarande utbildning som rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan har godkänt.

8 §

Nordiska medborgares rätt att vara verksamma som yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

Om nordiska medborgares rätt att vara verksamma som yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården i Finland gäller vad som bestäms i överenskommelsen om gemensam nordisk arbetsmarknad för viss hälso- och sjukvårdspersonal och veterinärer (FördrS 2/1994).

Föreslagen lydelse

i denna stat har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett bevis på formella kvalifikationer, som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att självständigt vara verksam som provisor, sjukskötare eller barnmorska beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva provisors-, sjukskötar- eller barnmorskeyrket som legitimerad yrkesutbildad person i Finland.

8 §

Rätt att utöva yrken inom social- och hälsovården och rätt att använda yrkesbeteckning med stöd av den generella ordningen för erkännande

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått i någon annan EU- eller EES-stat än Finland i denna stat har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett examensbevis eller något annat utbildningsbevis, som skall ges samma innebörd, som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva psykolog-, talterapeut-, näringsterapeut-, farmaceut-, hälsovårdar-, fysioterapeut-, laboratorieskötar-, röntgenskötar-, munhygienist-, ergoterapeut-, optiker- eller tandteknikeryrket, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva yrkena i fråga som legitimerad yrkesutbildad person i Finland.

Den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått i någon annan EU- eller EES-stat än Finland i denna stat har tilldelats ett i gemenskapens bestämmelser om erkännande avsett sådant examensbevis eller annat utbildningsbevis, vilket skall ges samma innebörd, som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva yrkena i fråga, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

Utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. har Rättsskyddscentralen för hälsovården

möjligheten att för sökanden bestämma en anpassningsperiod eller ett lämplighetsprov som anges i lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer (/). Sökanden får välja om han eller hon vill slutföra en anpassningsperiod eller genomgå ett lämplighetsprov som kompensationsåtgärd. Om anpassningsperioden och lämplighetsprovet stadgas närmare genom statsrådets förordning. För lämplighetsprovet uppbärs avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Om en medborgare i en EU- eller EES-stat som har genomgått utbildning för läkare, tandläkare, provisor, sjukskötare eller barnmorska i en EU- eller EES-stat inte uppfyller villkoren för automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer av en orsak som nämns i gemenskapens bestämmelser om erkännande, tillämpas 3 mom. på honom eller henne. Om en kompensationsåtgärd krävs av sökanden, kan Rättsskyddscentralen för hälsovården dock bestämma om sökanden skall slutföra en anpassningsperiod eller genomgå ett lämplighetsprov.

Rätt att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

9 §

Rätt att utöva läkar- eller tandläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person i vissa fall

Den som är medborgare i Finland eller i någon annan stat inom EES och som har avlagt grundexamen för läkare eller tandläkare beviljas av rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att under någon annans ledning och tillsyn utöva läkar- eller tandläkaryrket i Finland såsom legitimerad yrkesutbildad person.

Den som är medborgare i Finland eller i någon annan stat inom EES och som på grundval av den utbildning han har genomgått i någon annan stat inom EES, vilken motsvarar särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare eller utbildning för

9 §

Temporärt och tillfälligt tillhandahållande av tjänster

En yrkesutövare som är lagligen etablerad i en EU- eller EES-stat och som har laglig rätt att självständigt utöva ett yrke enligt 6 – 8 § i denna lag, kan i Finland tillfälligt och temporärt tillhandahålla tjänster inom ramen för yrket i fråga. Han eller hon skall dock göra en skriftlig förhandsanmälan till Rättsskyddscentralen för hälsovården, när han eller hon tillfälligt och temporärt i Finland börjar tillhandahålla tjänster inom ramen för sitt yrke. Detsamma gäller en medborgare i en EU- eller EES-stat, som har laglig rätt att i någon annan EU- eller EES-stat än Finland självständigt utöva ett

Gällande lydelse

tandläkare, i denna stat har tilldelats ett i EES-avtalet avsett sådant utbildnings-, examens- eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att självständigt vara verksam i Finland som allmänläkare eller tandläkare, har rätt att såsom legitimerad yrkesutbildad person självständigt vara verksam som allmänläkare eller tandläkare.

Den som är medborgare i Finland eller i någon annan stat som hör till EES och som på grundval av den utbildning han har genomgått i någon annan stat inom EES i denna stat har tilldelats ett sådant utbildnings-, examens- eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av motsvarande rätt att vara verksam som specialist eller specialtandläkare har rätt att såsom legitimerad yrkesutbildad person vara verksam i Finland som specialist eller specialtandläkare inom de specialiteter som nämns i EES-avtalet om EES och gäller i Finland.

Om den rätt som ett utbildnings-, examens- eller annat behörighetsbevis enligt 2 och 3 mom. ger att utöva ett yrke beslutar rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan.

Ett beslut som gäller en ansökan enligt 1 eller 4 mom. skall meddelas inom tre månader från det ansökan och den utredning som kompletterar den har lämnats till rättsskyddscentralen för hälsovården.

Föreslagen lydelse

i förordning av statsrådet avsett yrke för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning, om han eller hon vill använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning, när han eller hon tillfälligt och temporärt i Finland tillhandahåller tjänster inom ramen för sitt yrke.

Anmälan är i kraft ett år och skall förnyas om personen har för avsikt att fortsätta tillhandahålla tjänster. När en person har för avsikt att tillhandahålla tjänster första gången skall till anmälan bifogas handlingar som visar att tjänsteleverantören har rätt att lagligt verka i etableringslandet och uppfyller övriga villkor för tillhandahållande av tjänster enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG om erkännande av yrkeskvalifikationer. Om en omständighet som påverkar rätten att tillhandahålla tjänster ändras på ett avgörande sätt skall tjänsteleverantören lämna in handlingar om detta till Rättsskyddscentralen för hälsovården. Närmare bestämmelser om lämnande av anmälan och de handlingar som skall bifogas till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

För att säkerställa patientsäkerheten får Rättsskyddscentralen för hälsovården kontrollera tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer innan tjänsterna tillhandahålls första gången. Kontrollen av yrkeskvalifikationer gäller dock inte de yrkesutövare som avses i 6 och 7 § och som omfattas av det automatiska erkännandet av yrkeskvalifikationer. Rättsskyddscentralen för hälsovården skall besluta om resultatet av kontrollen inom en månad från det att anmälan om tillhandahållande av tjänster och de handlingar som har fogats till anmälan har mottagits, eller inom motsvarande tid meddela tjänsteleverantören att yrkeskvalifikationerna inte kontrolleras eller att ytterligare utredningar i ärendet behövs. Om ärendets avgörande förutsätter ytterligare utredningar skall beslutet om resultatet av kontrollen av yrkeskvalifikationerna fattas inom två månader från det att tillräcklig utredning har mottagits. Tillhandahållandet av tjänster kan påbörjas om beslut inte har fattats eller meddelande inte har lämnats inom den tid som avses ovan.

Om väsentlig skillnad föreligger mellan den utbildning som tjänsteleverantören genomgått och den utbildning som förutsätts för utövande av yrket i fråga i Finland skall, i den mån denna skillnad äventyrar patientsäkerheten, Rättsskyddscentralen för hälsovården erbjuda tjänsteleverantören möjlighet att genom lämplighetsprov bevisa att han eller hon förvärvat den kunskap eller kompetens som fattas. Möjligheten att bevisa yrkeskvalifikationer skall erbjudas så att tillhandahållandet av tjänster kan påbörjas inom en månad från det att beslutet om kontroll av yrkeskvalifikationer har fattats.

Efter det att tjänsteleverantörens yrkeskvalifikationer har kontrollerats skall en yrkesbeteckning som avses i denna lag eller förordning av statsrådet användas när tjänster tillhandahålls. På motsvarande sätt skall yrkesutövare som omfattas av det automatiska erkännandet av yrkeskvalifikationer använda en yrkesbeteckning som avses i denna lag när de erbjuder tjänster enligt denna paragraf. Om Rättsskyddscentralen för hälsovården har avstått från att kontrollera yrkeskvalifikationer, skall vid användning av en yrkesbeteckning tillämpas vad som föreskrivs i lagen om erkännande av yrkesbeteckningar.

10 §

Rätt att utöva provisors-, sjukskötar- eller barnmorskeyrket som legitimerad yrkesutbildad person

Den som är medborgare i Finland eller i någon annan stat inom EES och som på grundval av den utbildning han har genomgått i någon annan stat inom EES i denna stat har tilldelats ett i EES-avtalet avsett sådant utbildnings-, examens- eller annat kompetensbevis som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att självständigt utöva provisors-, sjukskötar- eller barnmorskeyrket, beviljas av rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva provi-

10 §

En tredjelandsmedborgare som har genomgått sin utbildning i en EU- eller EES-stat

Bestämmelserna i 6 – 9 § tillämpas också på erkännande av yrkeskvalifikationer och tillhandahållande av tjänster som grundar sig på gemenskapens lagstiftning om ställningen för andra än medborgare i EU- eller EES-staterna, när en medborgare av en sådan stat har genomgått sin huvudsakliga utbildning i en EU- eller EES-stat.

Rättsskyddscentralen för hälsovården kan av särskilda skäl och på de villkor som den bestämmer bevilja någon annan än en i 1

Gällande lydelse

sors-, sjukskötar- eller barnmorskeyrket i Finland såsom legitimerad yrkesutbildad person.

Ett beslut som gäller en ansökan enligt 1 mom. skall meddelas inom tre månader från det ansökan och den utredning som kompletterar den har lämnats till rättsskyddscentralen för hälsovården.

11 §

Rätt att utöva andra än i 9 och 10 § nämnda yrken inom hälso- och sjukvården som legitimerad yrkesutbildad person samt rätt att använda yrkesbeteckning

Den som är medborgare i Finland eller i någon annan stat inom EES och som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått i någon annan stat inom EES i denna stat har tilldelats, eller som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått någon annanstans har ett av någon annan stat inom EES godkänt, i EES-avtalet avsett sådant examensbevis eller annat utbildningsbevis, som skall ges samma innebörd, som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva ifrågakvarande

Föreslagen lydelse

mom. avsedd medborgare från en annan stat än en EU- eller EES-stat, som har genomgått sin utbildning i en EU- eller EES-stat, tillstånd att utöva yrke i de uppgifter som avses i 4 § eller 5 § 1 mom. eller rätt att i Finland vara verksam som legitimerad yrkesutbildad person, under förutsättning att sökanden har den kompetens som uppgiften förutsätter och som föreskrivs genom förordning av statsrådet samt tillräckliga språkkunskaper. På motsvarande sätt kan Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan bevilja någon annan än en i 1 mom. avsedd medborgare från en annan stat än en EES-stat, som i en EU- eller EES-stat har genomgått en sådan utbildning som leder till ett i förordning av statsrådet avsett yrke och som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, under förutsättning att sökanden har sådana språkkunskaper som uppgiften förutsätter.

Förutsättningar för en person som har genomgått sin utbildning i en stat utanför Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet att vara verksam som yrkesutbildad person

11 §

Erkännande av utbildning som en medborgare i en EU- eller EES-stat har genomgått i en stat utanför EU eller EES

En medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en av Rättsskyddscentralen för hälsovården godkänd utbildning som leder till läkar- eller tandläkaryrket, och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva yrket i fråga som legitimerad yrkesutbildad person under ledning och tillsyn av en legitimerad yrkes-

yrke, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att utöva psykolog-, talterapeut-, näringsterapeut-, farmaceut-, hälsovårdar-, fysioterapeut-, laboratorieskötar-, röntgenskötar-, munhygienist-, ergoterapeut-, optiker- eller tandteknikeryrket i Finland såsom legitimerad yrkesutbildad person.

Den som är medborgare i Finland eller i någon annan stat inom EES och som på grundval av den utbildning han har genomgått i någon annan stat inom EES i denna stat har tilldelats, eller som på grundval av den utbildning han har genomgått någon annanstans har ett av någon annan stat inom EES godkänt, i avtalet om EES avsett sådant examensbevis eller annat utbildningsbevis, som skall ges samma innebörd, som i staten i fråga krävs för erhållande av rätt att utöva ifrågavarande yrke har rätt att då han arbetar i Finland använda en i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården. Om den rätt som ett examensbevis eller annat utbildningsbevis, som skall ges samma innebörd, ger att använda i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården beslutar rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan.

Utöver vad som stadgas i 1 och 2 mom. förutsätts dessutom att sökanden har en sådan yrkeserfarenhet, har slutfört en sådan anpassningstid eller har genomgått ett sådant lämplighetsprov som rättsskyddscentralen för hälsovården eventuellt föreskriver eller bestämmer. För lämplighetsprovet uppbärs avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/92). Om yrkeserfarenhet, anpassningstid och lämplighetsprov stadgas närmare genom förordning.

Ett beslut som gäller en ansökan enligt 1 och 2 mom. skall meddelas inom fyra månader från det ansökan och den utredning som kompletterar den har lämnats till rättsskyddscentralen för hälsovården.

utbildad person med rätt att självständigt utöva yrket i fråga, vid en sådan verksamhetsenhet som avses i 4 § 1 mom.

En i 1 mom. avsedd läkare, som har genomgått särskild utbildning för allmänpraktiserande läkare enligt 4 § 2 mom. eller en motsvarande utbildning i en stat utanför EU eller EES som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland självständigt utöva allmänläkaryrket som legitimerad yrkesutbildad person. På motsvarande sätt beviljar Rättsskyddscentralen för hälsovården en i 1 mom. avsedd tandläkare som har fullgjort den praktiska tjänstgöring som avses i 4 § 2 mom. rätt att i Finland självständigt utöva yrket som legitimerad tandläkare.

Rättsskyddscentralen för hälsovården beviljar på ansökan rätt att i Finland utöva specialist- eller specialtandläkaryrket som en legitimerad yrkesutbildad person i de specialiteter som gäller i Finland för den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som har sådan motsvarande utbildning i en stat utanför EU eller EES som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt och som har bevisat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav genom förordning av statsrådet.

En medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en motsvarande av Rättsskyddscentralen för hälsovården godkänd utbildning och som har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet, beviljas av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland utöva ett i 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person. En medborgare i en EU- eller EES-stat, som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en utbildning som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, beviljas på motsvarande sätt av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

Utän hinder av bestämmelserna i 1 – 4 mom. beviljar Rättsskyddscentralen för häl-

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sovården på ansökan rätt att i Finland utöva ett i 4 § eller 5 § 1 mom. avsett yrke som legitimerad yrkesutbildad person eller rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården för den som är medborgare i en EU- eller EES-stat och som på grundval av den utbildning han eller hon har genomgått i en stat utanför EU eller EES i någon annan EU- eller EES-stat än Finland har beviljats rätt att utöva yrket i fråga, under förutsättning att personen har utövat yrket i en EU- eller EES-stat under minst tre år efter det att rätten beviljades. Vid beviljandet av rätt tillämpas vad som föreskrivs i 8 § 4 mom.

12 §

Rätt att temporärt utöva vissa yrken inom social- och hälsovården

Den som är medborgare i Finland eller i någon annan stat inom EES och har laglig rätt att självständigt utöva läkar-, tandläkar-, sjukskötar- eller barnmorskeyrket i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får, utan hinder av 9 och 10 §§, temporärt utöva nämnda yrke i Finland sedan han har lämnat ett förhandsmeddelande till rättsskyddscentralen för hälsovården att han tillhandahåller tjänster. I brådskande fall får meddelandet lämnas så snart som möjligt efter det att tjänsterna har börjat tillhandahållas. Närmare stadganden om detta meddelande och om temporärt tillhandahållande av tjänster utfärdas genom förordning.

12 §

Tillämpning av gemenskapens bestämmelser om erkännande i vissa fall

Bestämmelserna i detta kapitel om medborgare i EU- och EES-stater tillämpas också på erkännande av yrkeskvalifikationer, som grundar sig på ett avtal som Europeiska gemenskaperna och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart.

Rätt för en medborgare i en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som har genomgått sin utbildning utomlands att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården

13 §

Tillstånd att vara verksam i uppgifter som nämns i 4-6 §§ och rätt att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården

Den som är medborgare i en stat utanför EES och som i utlandet har genomgått en i 4-6 §§ nämnd utbildning och har den kompetens som uppgiften förutsätter och som stadgas genom förordning samt tillräckliga språkkunskaper kan av rättsskyddscentralen för hälsovården av särskilda skäl och på de villkor som den bestämmer på ansökan beviljas

1) tillstånd att utöva yrke i uppgifter som avses i 4-6 §§ eller

2) rätt att i Finland utöva yrke som legitimerad yrkesutbildad person.

14 §

Rätt att använda yrkesbeteckning i vissa fall

Den som är medborgare i en stat utanför EES och som i utlandet har genomgått sådan utbildning som leder till ifrågasvarande yrke, som rättsskyddscentralen för hälso-

13 §

En tredjelandsmedborgare som har genomgått sin utbildning i en stat utanför EU eller EES

Rättsskyddscentralen för hälsovården kan av särskilda skäl och på de villkor som den bestämmer bevilja en person, som inte är medborgare i en EU- eller EES-stat och som har genomgått sin utbildning i en stat utanför EU eller EES, tillstånd att utöva yrke i de uppgifter som avses i 4 § eller 5 § 1 mom. eller rätt att i Finland vara verksam som legitimerad yrkesutbildad person, under förutsättning att sökanden har den kompetens som uppgiften förutsätter och som föreskrivs genom förordning av statsrådet samt tillräckliga språkkunskaper. På motsvarande sätt kan en person som inte är medborgare i en EU- eller EES-stat och som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en sådan utbildning som leder till ett i förordning av statsrådet avsett yrke och som Rättsskyddscentralen för hälsovården har godkänt, av Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan beviljas rätt att i Finland använda en i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, under förutsättning att sökanden har sådana språkkunskaper som uppgiften förutsätter

Gemensamma bestämmelser

14 §

Specialistkompetens

Legitimerad yrkesutbildad person med specialistkompetens är en finsk medborgare eller en utlänning som i Finland har genomgått en utbildning som ger specialist-

Gällande lydelse

vården på ansökan har godkänt, och som har sådana språkkunskaper som uppgiften förutsätter har rätt att då han arbetar i Finland använda en i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

14 a §

Tillämpning av lagen på personer som avses i avtal som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater ingått

Bestämmelserna i denna lag tillämpas även på den som har rätt att vara verksam som yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården med stöd av ett avtal som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater har ingått med en annan avtalspart.

Föreslagen lydelse

kompetens, eller en finsk medborgare eller en medborgare i någon annan EU- eller EES-stat som i någon annan EU- eller EES-stat än Finland har genomgått sådan utbildning som ger annan specialistkompetens än den som nämns i 6 § 3 mom. eller som i en stat utanför EU eller EES har genomgått en utbildning som ger specialistkompetens och som Rättsskyddscentralen för hälsovården på ansökan har godkänt. Dessutom krävs att personen i fråga har visat att han eller hon uppfyller eventuella andra kompetenskrav som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

14 a §

Bilagor till ansökan

Till den ansökan som avses i 4 och 5 § skall bifogas en kopia av examensbevis som utfärdats av en läroanstalt eller en kopia av andra bevis på kvalifikationer inom området i fråga och vid behov det utbildningsprogram som genomförts.

Till andra ansökningar än sådana ansökningar om erkännande eller godkännande av yrkeskvalifikationer som avses i 1 mom. skall följande handlingar bifogas:

*1) bevis på sökandens medborgarskap,
2) kopior på bevis på formella kvalifikationer eller en kopia på ett bevis över utbildning som ger rätt att utöva det yrke som avses,*

3) i fråga om utbildning som genomgått i en EU- eller EES-stat och som omfattas av principen om automatiskt erkännande av yrkeskvalifikationer, ett intyg av den behöriga myndigheten i sökandens ursprungsmedlemsstat över att de givna handlingarna om utbildningen är sådana handlingar som avses i gemenskapens bestämmelser om erkännande,

4) om sökanden har beviljats rätt att utöva yrket i fråga i någon annan stat än Finland, ett intyg som den behöriga myndigheten i den berörda staten har utfärdat högst tre månader tidigare över att denna rätt inte har begränsats eller att den inte har

fråntagits på grund av grovt felaktigt förfarande i yrkesutövningen eller av andra motsvarande skäl,

5) vid behov ett intyg om yrkeserfarenhet,

6) i de fall som avses i 10 § 2 mom. och 13 §, ett intyg över språkkunskaper och över att sökanden har genomfört de tilläggsstudier och genomgått det förhör som eventuellt krävs,

I de fall som avses i 2 mom. skall sökanden dessutom på begäran av Rättsskyddscentralen för hälsovården lämna upplysningar om sin utbildning så att rättsskyddscentralen kan fastställa förekomsten av eventuella väsentliga skillnader i förhållande till den utbildning som krävs i Finland.

Om en kopia av en handling läggs fram, skall kopian vara officiellt bestyrkt. Av handlingar som är avfattade på något annat språk än ett nordiskt språk skall till ansökan bifogas översättningar till finska eller svenska översatta av en auktoriserad translator.

Närmare bestämmelser om ansökan och de handlingar som skall bifogas till den utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 b §

Handläggning av ansökan i vissa fall

Rättsskyddscentralen för hälsovården skall underrätta en sökande som avses i 6 – 8 §, 10 § 1 mom., 11 § 4 mom. och 12 § om att dennes handlingar mottagits samt om handlingar som eventuellt saknas inom en månad från mottagandet av handlingarna. Ansökan skall avgöras senast inom tre månader efter det att alla nödvändiga handlingar har mottagits. När den generella ordningen för erkännande enligt gemenskapens bestämmelser om erkännande tillämpas på handläggningen av ansökan skall dock ansökan avgöras senast inom fyra månader efter det att alla nödvändiga handlingar har mottagits.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

18 a §

Språkkunskaper

En yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården skall ha tillräckliga språkkunskaper som uppgifterna han eller hon sköter och de förutsätter.

24 b §

Utlämnande av uppgifter ur centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

Rättsskyddscentralen för hälsovården skall utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som avses i 24 a § 2 mom. till länsstyrelserna för skötseln av deras i lag föreskrivna tillsynsuppgifter samt till myndigheter i EES-stater för skötseln av uppgifter i anslutning till beviljande av och tillsyn över rätt eller tillstånd för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att utöva ifrågavarande yrke. Rättsskyddscentralen för hälsovården skall utan hinder av sekretessbestämmelserna till social- och hälsovårdsministeriet lämna ut uppgifter som avses i 24 a § 4 mom. för skötseln av uppgifter som föreskrivs i beredskapslagen.

24 b §

Utlämnande av uppgifter ur centralregistret över yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården

Rättsskyddscentralen för hälsovården skall utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter som avses i 24 a § 2 mom. till länsstyrelserna för skötseln av deras i lag föreskrivna tillsynsuppgifter samt till myndigheter i en EU- eller EES-stat för skötseln av uppgifter i anslutning till beviljande av och tillsyn över rätt eller tillstånd för yrkesutbildade personer inom hälso- och sjukvården att utöva yrke. Rättsskyddscentralen för hälsovården skall utan hinder av sekretessbestämmelserna till social- och hälsovårdsministeriet lämna ut uppgifter som avses i 24 a § 4 mom. för skötseln av uppgifter enligt beredskapslagen.

26 §

Påföljder av felaktigt förfarande

Om en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården

1) försummar någon skyldighet enligt 15—21 §, eller en läkare eller tandläkare försummar någon skyldighet enligt 15—23 §,

2) fullgör sådana uppgifter för vilka hans eller hennes utbildning eller yrkesskicklighet skall anses otillräcklig eller hans eller hennes verksamhetsmöjligheter begränsade, eller

3) annars handlar felaktigt eller klander-

26 §

Påföljder av felaktigt förfarande

Rättsskyddscentralen för hälsovården kan ge en yrkesutbildad person en påföljd för felaktigt förfarande om den yrkesutbildade personen inom hälso- och sjukvården

1) försummar någon skyldighet enligt 15, 15 a, 16—18 §, 18 a § eller 19 – 21 § eller en läkare eller tandläkare försummar någon skyldighet enligt 15, 15 a, 16 – 18 §, 18 a § eller 19 – 23 §,

2) fullgör sådana uppgifter för vilka hans eller hennes utbildning eller yrkesskicklighet skall anses otillräcklig eller hans eller hennes verksamhetsmöjligheter begränsade, eller

3) annars handlar felaktigt eller klander-

värt,

kan rättsskyddscentralen för hälsovården
a) meddela personen i fråga närmare föreskrifter och anvisningar för yrkesutövningen,

b) för en bestämd tid eller tills vidare begränsa en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva yrket,

c) för en bestämd tid eller tills vidare frånta en legitimerad yrkesutbildad person rätten att utöva yrket,

d) för en bestämd tid eller tills vidare förbjuda en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning att använda i förordning nämnd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, eller

e) återkalla den rätt att utöva yrket som beviljats en yrkesutbildad person

värt,

Rättsskyddscentralen för hälsovården kan i de fall som nämns i 1 mom.

1) meddela personen i fråga närmare föreskrifter och anvisningar för yrkesutövningen,

2) för en bestämd tid eller tills vidare begränsa en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva yrket,

3) för en bestämd tid eller tills vidare frånta en legitimerad yrkesutbildad person rätten att utöva yrket,

4) för en bestämd tid eller tills vidare förbjuda en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning att använda i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården, eller

5) återkalla den rätt att utöva yrket som beviljats en yrkesutbildad person.

37 §

Avslag på ansökan om rätt att utöva yrke

Rättsskyddscentralen för hälsovården kan avslå en ansökan om rätt att utöva yrke enligt 4 § 1 mom., 5 §, 9 § 1 mom., 10 § och 11 § 1 mom. endast på sådan grund enligt vilken en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva sitt yrke kan begränsas eller fråntas.

39 §

Ändringssökande

Om ett beslut i strid med 9 § 5 mom., 10 § 2 mom. eller 11 § 4 mom. inte har meddelats inom fastställd tid får sökanden anföra besvär. Besvären anses härvid rikta sig mot ett beslut om avslag av ansökan. Sådana be-

37 §

Avslag på ansökan om rätt att utöva yrke eller använda yrkesbeteckning

Om sökanden uppfyller de krav som anges i 4 §, 5 § 1 mom., 6 - 8 §, 10 § 1 mom. - eller 11 - 12 §, kan Rättsskyddscentralen för hälsovården avslå en ansökan endast på sådan grund enligt vilken en legitimerad yrkesutbildad persons rätt att utöva sitt yrke kan begränsas eller fråntas eller en yrkesutbildad person med skyddad yrkesbeteckning kan förbjudas att använda i förordning av statsrådet avsedd yrkesbeteckning för en yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården.

39 §

Ändringssökande

Om Rättsskyddscentralen för hälsovården inte har meddelat beslut inom den tid som anges i 14 b §, får sökanden anföra besvär. Besvären anses då rikta sig mot ett beslut om avslag av ansökan. Sådana besvär kan

Gällande lydelse

svär kan anföras tills ett beslut har meddelats. Rättsskyddscentralen för hälsovården skall meddela besvärmyndigheten att beslut har meddelats. Beträffande anförande av besvär enligt detta moment och behandlingen av dem gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som stadgas i 1 mom.

Föreslagen lydelse

anföras tills ett beslut har meddelats. Rättsskyddscentralen för hälsovården skall underrätta besvärmyndigheten om att beslut har meddelats. Beträffande anförande av besvär enligt detta moment och behandlingen av dem gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som föreskrivs i 1 mom.

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.
—————